

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1146/2001 van de Raad van 11 juni 2001 betreffende een aantal beperkende maatregelen ten aanzien van Liberia** 1
- Verordening (EG) nr. 1147/2001 van de Commissie van 12 juni 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 7
- ★ **Verordening (EG) nr. 1148/2001 van de Commissie van 12 juni 2001 betreffende de handelsnormcontroles voor verse groenten en fruit** 9
- Verordening (EG) nr. 1149/2001 van de Commissie van 12 juni 2001 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen 23
- Verordening (EG) nr. 1150/2001 van de Commissie van 12 juni 2001 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovaalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 25
- Verordening (EG) nr. 1151/2001 van de Commissie van 12 juni 2001 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren 27
- Verordening (EG) nr. 1152/2001 van de Commissie van 12 juni 2001 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee 29

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2001/452/EG:

- ★ **Besluit nr. 3/2001 van de Associatieraad EU-Letland van 20 maart 2001 tot verlenging met vijf jaar van de periode tijdens welke alle door Letland toegekende overheidssteun wordt beoordeeld met inachtneming van het feit dat Letland wordt gelijkgesteld met de streken bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap** 31

- ★ **Mededeling over de inwerkingtreding van het Protocol inzake overeenstemmingsbeoordeling en de aanvaarding van industrieproducten bij de Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Tsjechische Republiek, anderzijds (PEOA)** 32

Commissie

2001/453/EG:

- ★ **Aanbeveling van de Commissie van 30 mei 2001 betreffende de verantwoording, waardering en vermelding van milieuaangelegenheden in de jaarrekeningen en jaarverslagen van ondernemingen** (*kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1495*) 33
-

Rectificaties

- ★ **Rectificatie van bijlage 3 van afdeling II in het derde deel van bijlage I van Verordening (EG) nr. 2204/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 278 van 28.10.1999)** 43
- ★ **Rectificatie van bijlage 3 van afdeling II in het derde deel van bijlage I van Verordening (EG) nr. 2388/2000 van de Commissie van 13 oktober 2000 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 264 van 18.10.2000)** 46

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1146/2001 VAN DE RAAD
van 11 juni 2001
betreffende een aantal beperkende maatregelen ten aanzien van Liberia

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 301,

Gezien Gemeenschappelijk Standpunt 2001/357/GBVB van de Raad van 7 mei 2001 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Liberia ⁽¹⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 7 maart heeft de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties Resolutie 1343(2001), hierna UNSCR 1343(2001) genoemd aangenomen, waarin hij zijn ernstige bezorgdheid uit over de rol van de Liberiaanse autoriteiten in het conflict in Sierra Leone.
- (2) De Veiligheidsraad heeft onder andere besloten dat ieder land de nodige maatregelen dient te nemen om te voorkomen dat aan Liberia technische opleidingen of bijstand met betrekking tot militaire activiteiten worden verstrekt, voor wat betreft de leverantie, de vervaardiging, het onderhoud of het gebruik van wapens en aanverwante uitrusting. De Veiligheidsraad heeft op 4 mei 2001 vastgesteld dat de Liberiaanse autoriteiten niet hebben voldaan aan de verzoeken van de VN-Veiligheidsraad, zodat ook de nodige maatregelen moeten worden genomen om de invoer van ruwe diamant uit Liberia te verhinderen, ongeacht of die van oorsprong is uit Liberia.
- (3) Sommige van deze maatregelen vallen binnen de werkingssfeer van het Verdrag en er moet derhalve, met name ter voorkoming van concurrentievervalsing, communautaire wetgeving worden aangenomen met het oog op de tenuitvoerlegging van de desbetreffende besluiten van de Veiligheidsraad, voorzover dit het grondgebied van de Gemeenschap betreft. Voor de toepassing van deze verordening wordt het grondgebied van de Gemeenschap geacht te omvatten de grondgebieden van de lidstaten waarop het Verdrag van toepassing is, onder de daarin vastgestelde voorwaarden.
- (4) De Commissie en de lidstaten dienen elkaar op de hoogte te houden van de krachtens deze verordening getroffen maatregelen en van verdere relevante informatie waarover zij in verband met deze verordening beschikken, en dienen met de bij paragraaf 14 van UNSCR 1343(2001) ingestelde commissie samen te

werken, in het bijzonder door die commissie informatie te verstrekken.

- (5) Schendingen van de bepalingen van deze verordening dienen te worden bestraft en de lidstaten dienen daartoe passende sancties op te leggen. Het is bovendien wenselijk dat de sancties wegens schendingen van de bepalingen van deze verordening vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening kunnen worden opgelegd en dat de lidstaten rechtsvervolging instellen tegen onder hun rechtsbevoegdheid vallende personen, entiteiten of lichamen die een van deze bepalingen hebben geschonden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onverminderd de bevoegdheden van de lidstaten bij de uitoefening van het openbaar gezag, wordt een verbod ingesteld op het verstrekken van technische opleidingen of bijstand aan Liberia met betrekking tot de leverantie, de vervaardiging, het onderhoud en het gebruik van wapens en alle soorten aanverwante uitrusting, inclusief wapens en munitie, militaire voertuigen en materieel, paramilitair materieel en reserveonderdelen voor voornoemde uitrusting.

2. Het in lid 1 ingestelde verbod is niet van toepassing op de gevallen waarvoor van te voren een uitzondering is toegestaan door de bij paragraaf 14 van UNSCR 1343(2001) ingestelde commissie. Dergelijke uitzonderingen moeten worden goedgekeurd via de bevoegde autoriteiten van de lidstaten die in bijlage II bij deze verordening zijn vermeld.

Artikel 2

1. De rechtstreekse of onrechtstreekse invoer van alle ruwe diamant als omschreven in bijlage I uit Liberia in de Gemeenschap wordt, ongeacht zijn oorsprong, verboden.

2. De Commissie wordt hierbij gemachtigd bijlage I te wijzigen om haar aan te passen aan eventuele wijzigingen van de gecombineerde nomenclatuur.

Artikel 3

Onverminderd de rechten en plichten van de lidstaten uit hoofde van het Handvest van de Verenigde Naties, onderhoudt de Commissie alle noodzakelijke contacten met de bij paragraaf 14 van UNSCR 1343 (2001) ingestelde commissie met het oog op de effectieve tenuitvoerlegging van deze verordening.

⁽¹⁾ PB L 126 van 8.5.2001, blz. 1.

Artikel 4

De Commissie en de lidstaten stellen elkaar onverwijld in kennis van de door hen krachtens deze verordening genomen maatregelen en wisselen onderling de hun beschikbare en voor deze verordening relevante informatie uit, met name met betrekking tot problemen op het gebied van schendingen en handhaving en uitspraken van nationale rechtbanken.

Artikel 5

Deze verordening is van toepassing ongeacht alle rechten of verplichtingen uit hoofde van internationale overeenkomsten of contracten die vóór de inwerkingtreding van deze verordening werden gesloten, dan wel uit hoofde van licenties of vergunningen die vóór die datum werden toegekend.

Artikel 6

1. Iedere lidstaat stelt de op te leggen sancties vast voor inbreuken op de bepalingen van deze verordening. Deze sancties moeten effectief zijn, in verhouding tot de inbreuk staan en een ontmoedigende werking hebben.

Hangende de eventuele goedkeuring van daartoe strekkende wetgeving, worden bij inbreuk op de bepalingen van deze verordening de sancties opgelegd die door de lidstaten zijn vastgesteld ter uitvoering van artikel 13 van Verordening (EG) nr. 467/2001 ⁽¹⁾.

2. Iedere lidstaat is verantwoordelijk voor het instellen van rechtsvervolging tegen iedere natuurlijke of rechtspersoon dan wel iedere andere onder zijn rechtsmacht vallende entiteit, wanneer een dergelijke persoon of entiteit een bepaling van de verordening niet naleeft.

Artikel 7

Deze verordening is van toepassing:

- op het grondgebied van de Gemeenschap, inclusief het luchtruim,
- aan boord van ieder vliegtuig of vaartuig dat onder de rechtsmacht van een lidstaat valt,
- op iedere persoon die zich elders bevindt, maar onderdaan is van een lidstaat, alsmede
- op iedere rechtspersoon dan wel iedere andere entiteit die overeenkomstig de wetten van een lidstaat is opgericht of erkend.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening vervalt op 8 mei 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 11 juni 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

A. LINDH

⁽¹⁾ PB L 67 van 9.3.2001, blz. 1.

BIJLAGE I

In artikel 2 bedoelde ruwe diamant

GN-code	Omschrijving
ex 7102 10 00	Diamant, ook indien bewerkt, doch niet gevat noch gezet, niet gesorteerd
7102 21 00	Industriediamant, onbewerkt of enkel gezaagd, gekloofd of ruw gesneden
7102 31 00	Anderer diamant, onbewerkt of enkel gezaagd, gekloofd of ruw gesneden
7105 10 00	Poeder en stof van diamant

BIJLAGE II

Lijst van bevoegde autoriteiten (artikel 1, lid 2)

(te herzien waar nodig)

BELGIË

Ministère des affaires étrangères, du commerce extérieur et de la coopération au développement
Egmont 1
Rue des Petits Carmes 19
B-1000 Bruxelles

Direction des relations économiques et bilatérales extérieures

- a) Service Afrique du Sud du Sahara (B.22)
Tel. (32-2) 501 85 77
- b) Coordination de la politique commerciale (B.40)
Tel. (32-2) 501 83 20
- c) Service transports (B.42)
Tel. (32-2) 501 37 62
Fax (32-2) 501 88 27

Ministère des affaires économiques
ARE 4 o division, service des licences
Avenue du Général Leman 60
B-1040 Bruxelles
Tel. (32-2) 206 58 16/27
Fax (32-2) 230 83 22

Ministère des finances
Trésorerie
Avenue des Arts 30
B-1040 Bruxelles
Fax (32-2) 233 75 18

DENEMARKEN

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
DK-1216 København K
Tel. (45) 33 92 33 40
Fax (45) 33 93 35 10

Erhvervsfremme Styrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
DK-2100 København O
Tel. (45) 35 46 60 00
Fax (45) 35 46 60 01

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
DK-1402 København K
Tel. (45) 33 92 00 00
Fax (45) 32 54 05 33

DUITSLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Frankfurter Straße 29-35
D-65760 Eschborn

GRIEKENLAND

Ministry of Foreign Affairs
Ambassador Nikolaos Chatoupis
Directorate A7
Tel. (301) 361 00 12
Fax (301) 361 00 96/645 00 49
Zalokosta 1
GR-106 71 Athens

Ministry of National Economy
Secretariat-General for International Economic Relations
Directorate-General for External
Economic and Trade Relations
Director Th. Vlassopoulos
Tel. (301) 32 86 401-3
Fax (301) 32 86 404

Directorate of Procedure of External Trade Directors:
I. Tseros
Tel. (301) 32 86 021/23
Fax (301) 32 86 059

A. Iglessis
Tel. (301) 32 86 051
Fax (301) 32 86 094
Ermou and Kornarou 1
GR-105 63 Athens

SPANJE

Ministerio de Economía
Dirección General de Comercio e Inversiones
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel. (34) 913 49 39 83
Fax (34) 913 49 35 62

FRANKRIJK

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et des droits indirects
Cellule embargo — Bureau E2
Tel. (33) 144 74 48 93
Fax (33) 144 74 48 97

Ministère des affaires étrangères
Direction des Nations unies et des organisations internationales
Tel. (33) 143 17 59 68
Fax (33) 143 17 46 91

IERLAND

Department of Foreign Affairs
Bilateral Economic Relations Section
76-78 Harcourt Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 40 82 492
Fax (353-1) 47 85 927

ITALIË

Ministero degli Affari esteri
D.G.A.E.-Uff. X
Roma
Tel. (0039) 06 36 91 37 50
Fax (0039) 06 36 91 37 52

Ministero del Commercio estero
Gabinetto
Roma
Tel. (0039) 06 59 93 23 10
Fax (0039) 06 59 64 74 94

Ministero dei Trasporti
Gabinetto
Roma
Tel. (0039) 06 44 26 71 16/06 84 90 40 94
Fax (0039) 06 44 26 71 14

LUXEMBURG

Ministère des affaires étrangères
Direction des relations économiques internationales et de la coopération
BP 1602
L-1016 Luxembourg

NEDERLAND

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Directie Verenigde Naties
Afdeling Politieke Zaken
2594 AC Den Haag
Tel. (31-70) 348 42 06
Fax (31-70) 348 67 49

OOSTENRIJK

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten
Abteilung II/A/2
Landstrasser Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien

Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr
Oberste Zivilluftfahrtbehörde (OZB)
Radetzkystraße 2
A-1030 Wien

Österreichische Nationalbank
Otto Wagner Platz 3
A-1090 Wien
Tel. (01) 40 420

PORTUGAL

Ministério dos Negócios Estrangeiros
Direcção-Geral dos Assuntos Multilaterais — SPM
Largo do Rílas
P-1399-030 Lisboa
Tel. (351) 213 94 67 02
Fax (351) 213 94 60 73

Ministério das Finanças
Direcção-Geral dos Assuntos Europeus e Relações Internacionais
Av. Infante D. Henrique, n.º 1 C 2.º
P-1100 Lisboa
Tel. (351) 218 82 32 40/41
Fax (351) 218 82 33 99

FINLAND

Ulkoasiainministeriö
PL 176
FIN-00161 Helsinki

Utrikesministeriet
PB 176
FIN-00161 Helsingfors

ZWEDEN

Foreign Ministry
ERS
S-103 33 Stockholm
Tel. (46) 8 405 10 00
Fax (46) 8 723 11 76

VERENIGD KONINKRIJK

Sanctions Unit
United Nations Department
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London
SW1A 2AH
Tel. (44-207) 72 70 36 39
Fax (44-207) 72 70 14 73

VERORDENING (EG) Nr. 1147/2001 VAN DE COMMISSIE**van 12 juni 2001****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 juni 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	82,4
	999	82,4
0707 00 05	052	65,3
	068	68,6
	999	66,9
0709 90 70	052	84,3
	388	70,2
	624	65,1
	999	73,2
0805 30 10	388	69,5
	528	63,6
	624	60,5
	999	64,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	92,3
	400	105,8
	404	79,3
	508	83,8
	512	90,1
	524	69,8
	528	74,9
	720	95,2
	804	92,7
	999	87,1
0809 10 00	052	222,3
	999	222,3
0809 20 95	052	386,6
	064	138,6
	400	284,3
	999	269,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1148/2001 VAN DE COMMISSIE
van 12 juni 2001
betreffende de handelsnormcontroles voor verse groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

marktaandeelhouders in de sector verse groenten en fruit op te zetten.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 911/2001 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EEG) nr. 2251/92 van de Commissie van 29 juli 1992 inzake de kwaliteitscontrole van verse groenten en fruit ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 766/97 ⁽⁴⁾, moet op vele punten worden gewijzigd om rekening te houden met de ontwikkeling en de professionalisering van de handel in verse groenten en fruit en met wijzigingen in de gemeenschappelijke ordening der markten in deze sector, en om bepaalde onnauwkeurigheden in de verordening te corrigeren. Om ervoor te zorgen dat de nieuwe teksten eenvoudig en duidelijk worden, is het dienstig deze regelgeving volledig te herwerken en Verordening (EEG) nr. 2251/92 in te trekken.
- (2) De lidstaten moeten de controle instanties aanwijzen die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de normcontroles in alle stadia van de afzet. Aangezien de situatie per lidstaat aanzienlijk kan verschillen, is het dienstig in iedere lidstaat een van deze instanties of een andere instantie te belasten met de contacten en de coördinatie tussen alle aangewezen instanties.
- (3) De normcontroles moeten steekproefsgewijs plaatsvinden en moeten vooral worden gericht op de marktdeelnemers bij wie het risico dat goederen worden aangetroffen die niet aan de handelsnormen voldoen, het grootst is. Naar gelang van de kenmerken van de nationale markt moeten de lidstaten regels vaststellen om te bepalen welke categorie marktdeelnemers prioritair gecontroleerd moet worden. Om de transparantie van de controlevoorwaarden te waarborgen, is het wenselijk dat deze regels worden meegedeeld aan de Commissie. Informatie over de marktdeelnemers en hun belangrijkste kenmerken is een onmisbaar instrument om te komen tot doelgerichte controles door de lidstaten, zodat het noodzakelijk is om in iedere lidstaat, als vervolg op het bij Verordening (EEG) nr. 2251/92 vastgestelde register, een gegevensbank betreffende de

- (4) Voor uitvoer naar derde landen bestemde verse groenten en fruit moeten aan de normen voldoen en de lidstaten moeten dit controleren en certificeren overeenkomstig het in het kader van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties gesloten Protocol van Genève inzake de standaardisatie van verse groenten en fruit, en droge en gedroogde vruchten en de OESO-regeling inzake de toepassing van internationale normen voor groenten en fruit. Uit derde landen ingevoerde verse groenten en fruit moeten voldoen aan de handelsnormen of ten minste equivalente normen. Derhalve moet een normcontrole plaatsvinden voordat deze goederen het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, met uitzondering van kleine partijen waarvoor de controle instanties het risico dat de goederen niet aan de normen voldoen, gering achten. In bepaalde derde landen, die genoegzaam kunnen garanderen dat aan de normen wordt voldaan, mogen de controles door de eigen controle instanties worden uitgevoerd. Wanneer van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, is het dienstig dat de lidstaten regelmatig nagaan of de door de controle instanties van de derde landen uitgevoerde controles deugdelijk zijn, en dat zij de Commissie over de resultaten hiervan informeren.

- (5) Gewaarborgd moet worden dat voor industriële verwerking bestemde producten, waarvoor niet aan de normen hoeft te worden voldaan, niet voor verse consumptie in de handel worden gebracht. Deze producten moeten adequaat worden geëtiketteerd en dienen, in bepaalde gevallen, bovendien vergezeld te gaan van een certificaat van industriële bestemming waaruit het uiteindelijke gebruik van de producten moet blijken en aan de hand waarvan dat uiteindelijke gebruik kan worden gecontroleerd.

- (6) Voor groenten en fruit waarvoor normcontroles gelden, dient, ongeacht het afzetstadium, één en dezelfde soort controles te worden toegepast. Het is dienstig hiervoor de controle methode goed te keuren die wordt aanbevolen door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties en die voldoet aan de aanbevelingen van de OESO op dit gebied. Het is evenwel noodzakelijk specifieke bepalingen vast te stellen voor de controles bij verkoop in de detailhandel.

- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verse groenten en fruit,

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 129 van 11.5.2001, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 219 van 4.8.1992, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 112 van 29.4.1997, blz. 10.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lidstaten verrichten overeenkomstig het bepaalde in deze verordening in alle stadia van de afzet de in de artikelen 7, 8 en 9 van Verordening (EG) nr. 2200/96 bedoelde handelsnormcontroles.

Artikel 2

Bevoegde instanties

1. Iedere lidstaat wijst een enkele autoriteit aan, hierna „de coördinerende autoriteit” genoemd, die verantwoordelijk is voor de coördinatie en de contacten met betrekking tot het bepaalde in deze verordening.

2. De lidstaten delen de Commissie de volgende gegevens mee:

- de naam, het postadres en het elektronische adres van de op grond van lid 1 aangewezen coördinerende autoriteit;
- de naam, het postadres en het elektronische adres van de op grond van artikel 7, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 2200/96 aangewezen instantie(s) voor normcontroles, hierna „de controle-instanties” genoemd;
- de precieze omschrijving van de bevoegdheden van de aangewezen controle-instanties.

3. De coördinerende autoriteit kan de controle-instantie of één van de controle-instanties of een andere, overeenkomstig het bepaalde in lid 1 aangewezen instantie zijn.

4. De Commissie maakt de lijst van de door de lidstaten aangewezen coördinerende autoriteiten bekend in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 3

Gegevensbank betreffende de marktdeelnemers

1. De lidstaten stellen een gegevensbank betreffende de marktdeelnemers in de sector groenten en fruit samen, waarin onder de in dit artikel vermelde voorwaarden de marktdeelnemers worden opgenomen die deelnemen aan de afzet van verse groenten en fruit waarvoor overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2200/96 normen zijn vastgesteld.

Onder „marktdeelnemer” wordt verstaan: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die verse groenten en fruit waarvoor handelsnormen gelden, in zijn bezit heeft met de bedoeling ze voor eigen rekening of voor rekening van een derde op het grondgebied van de Gemeenschap voor verkoop uit te stallen, in de handel te brengen, te verkopen of anderszins af te zetten, en/of met de bedoeling ze uit te voeren naar een derde land.

De lidstaten bepalen onder welke voorwaarden de volgende marktdeelnemers in de gegevensbank kunnen worden opgenomen:

- marktdeelnemers die op grond van de aard van hun activiteit, krachtens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2200/96, zijn vrijgesteld van de verplichting om aan de normen te voldoen;
- natuurlijke personen of rechtspersonen die zich in de sector groenten en fruit uitsluitend met het vervoer van de goederen of met de detailverkoop van geringe hoeveelheden groenten en fruit bezighouden.

2. Wanneer de gegevensbank uit verschillende afzonderlijke elementen bestaat, ziet de coördinerende autoriteit erop toe dat de gegevensbank en de verschillende elementen ervan een homogeen geheel vormen en geregeld worden bijgewerkt. Met name de controle-instanties werken de gegevensbank bij, op basis van de informatie die zij tijdens de controles in alle stadia van de afzet vergaren.

3. Deze gegevensbank bevat voor iedere marktdeelnemer het registratienummer, de naam, het adres, de noodzakelijke informatie om hem onder te brengen in één van de in artikel 4 van deze verordening vermelde categorieën, met name de plaats in de afzetketen, een indicatie van de omvang van het bedrijf van de marktdeelnemer en gegevens over de uitkomsten van eerdere controles bij die marktdeelnemer, alsmede alle overige voor de controle noodzakelijk geachte gegevens.

4. De marktdeelnemers zijn verplicht alle gegevens te verstrekken die de lidstaten voor de samenstelling en bijwerking van de gegevensbank noodzakelijk achten. De lidstaten bepalen of en op welke manier marktdeelnemers die niet op hun grondgebied zijn gevestigd maar er een activiteit uitoefenen, in de gegevensbank moeten worden vermeld.

Artikel 4

Normcontroles op de interne markt

1. De lidstaten voeren een regeling in om steekproefsgewijs in alle stadia van de afzet te controleren of de producten die marktdeelnemers in hun bezit hebben, aan de handelsnormen voldoen.

In het kader van die regeling stellen de lidstaten voor elke van de vooraf door hen vastgestelde categorieën marktdeelnemers, op basis van een analyse van het risico dat een marktdeelnemer producten op de markt brengt die niet aan de handelsnormen voldoen, de frequentie vast van de door de controle-instanties te verrichten controles, welke frequentie toereikend moet zijn om de inachtneming van de communautaire regelgeving te waarborgen. Bij de bedoelde risicoanalyse wordt uitgegaan van de omvang van de bedrijven, de plaats in de afzetketen, de resultaten van eerdere controles en eventuele andere door de lidstaten vast te stellen parameters. In dit verband worden marktdeelnemers die groenten en fruit verkoopklaar maken en verpakken, met name in het productiegebied, frequenter gecontroleerd dan andere categorieën marktdeelnemers. De controles kunnen ook tijdens het vervoer worden uitgevoerd.

Als bij controles significante onregelmatigheden aan het licht komen, verhogen de controle-instanties de frequentie van de controles bij de betrokken marktdeelnemers.

2. De marktdeelnemers zijn verplicht de controle instanties alle gegevens te verstrekken die deze noodzakelijk achten voor de organisatie en de uitvoering van de controles.

3. De lidstaten kunnen voor een periode van drie jaar, die kan worden verlengd, aan bij de verzending betrokken marktdeelnemers die voldoende garanties bieden dat constant een hoog percentage van de verzonden groenten en fruit waarvoor handelsnormen gelden, aan die normen voldoet, toestaan dat op elke verzonden colli een strook naar het model in bijlage III wordt aangebracht.

De marktdeelnemers die van deze mogelijkheid gebruikmaken, moeten bovendien:

- beschikken over controlepersoneel dat een door de lidstaat erkende opleiding heeft gevolgd;
- over het nodige materieel beschikken om de producten te schonen en verkoopklaar te maken;
- zich ertoe verbinden een normcontrole te verrichten voor de goederen die zij verzenden, en over een register beschikken waarin alle door hen uitgevoerde controleactiviteiten worden beschreven.

Wanneer een marktdeelnemer niet langer voldoende garanties biedt dat constant een hoog percentage aan de normen voldoet, of wanneer één van vorenvermelde voorwaarden niet meer is vervuld, trekt de lidstaat de machtiging in om de strook waarvan het model in bijlage III is opgenomen, op elke verzonden colli aan te brengen.

4. Voordat deze verordening van toepassing wordt, deelt de coördinerende autoriteit de bepalingen van de in lid 1 vermelde controleregeling mee aan de Commissie. In die mededeling worden met name de vastgestelde categorieën marktdeelnemers en de voor elke categorie vastgestelde controlefrequentie vermeld, alsmede, in voorkomend geval, de nadere voorwaarden voor de toepassing van het bepaalde in lid 3, de nadere voorwaarden voor de toepassing van het bepaalde in artikel 5, lid 1, en het voor de verschillende betrokken marktdeelnemers te controleren minimumpercentage. Alle latere wijzigingen in het controlesysteem worden onverwijld ter kennis van de Commissie gebracht.

Artikel 5

Normcontroles bij uitvoer

1. Voordat voor uitvoer naar derde landen bestemde producten het douanegebied van de Gemeenschap verlaten, controleert de voor de uitvoer bevoegde controle instantie of die producten aan de handelsnormen voldoen.

De exporteurs moeten de controle instanties in kennis stellen van de gegevens die die instanties noodzakelijk achten voor de organisatie en uitvoering van de controles.

Voor marktdeelnemers die voldoen aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 4, lid 3, kunnen de lidstaten voor elke categorie marktdeelnemers op grond van een risicoanalyse een

minimumpercentage van de zendingen en de hoeveelheden vaststellen dat aan een normcontrole moet worden onderworpen door de voor de uitvoer bevoegde controle instantie. Dit percentage moet voldoende hoog zijn om te kunnen nagaan of de communautaire regelgeving in acht wordt genomen. Als bij de controles significante onregelmatigheden aan het licht komen, verhogen de controle instanties het percentage te controleren zendingen voor de betrokken marktdeelnemers.

2. De controle instantie geeft het in bijlage I vastgestelde normcontrolecertificaat af voor elke voor de uitvoer bestemde partij welke zij na afloop van de in lid 1 bedoelde controle conform de normen heeft bevonden. Wanneer een voor uitvoer bestemde zending uit verschillende partijen bestaat, mag voor deze partijen een gezamenlijk normcontrolecertificaat worden afgegeven, mits de uitgevoerde partijen afzonderlijk op het certificaat worden vermeld.

3. De bevoegde douaneautoriteit aanvaardt de douaneaangifte bij uitvoer alleen als:

- de goederen vergezeld gaan van het in lid 2 genoemde certificaat, dan wel van het in artikel 8, lid 2, genoemde certificaat, of
- de bevoegde controle instantie de douaneautoriteit met enigerlei passend middel heeft gemeld dat voor de betrokken partijen één van beide certificaten is afgegeven.

Artikel 6

Normcontroles bij invoer

1. Producten uit derde landen worden, voordat zij in het vrije verkeer worden gebracht, aan een handelsnormcontrole onderworpen.

De importeurs moeten de controle instanties in kennis stellen van de gegevens die deze noodzakelijk achten voor de organisatie en uitvoering van de in lid 2 en in artikel 7, lid 5, vermelde controles.

2. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 7, verricht de bij de invoer bevoegde controle instantie voor elke ingevoerde partij een normcontrole en geeft zij, indien de producten aan de normen voldoen, een normcontrolecertificaat naar het model in bijlage I af. Wanneer een voor invoer bestemde zending uit verschillende partijen bestaat, mag voor deze partijen een gezamenlijk normcontrolecertificaat worden afgegeven, mits de ingevoerde partijen afzonderlijk op het certificaat worden vermeld.

3. De douaneautoriteit geeft slechts dan toestemming om de goederen in het vrije verkeer te brengen,

- als deze goederen vergezeld gaan van een certificaat zoals bedoeld in lid 2, van het certificaat zoals bedoeld in artikel 7, lid 3, of van het certificaat zoals bedoeld in artikel 8, lid 2, of

— als de bevoegde controle instantie de douaneautoriteit met enigerlei passend middel heeft gemeld dat voor de betrokken partijen één van beide certificaten is afgegeven.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1, 2 en 3, hoeft de bij de invoer bevoegde controle instantie partijen met een gewicht van ten hoogste 500 kg niet te controleren als de instantie het risico klein acht dat deze partijen niet aan de normen voldoen. Zij doen de douaneautoriteit hieromtrent een van het stempel van de instantie voorziene verklaring toekomen of stellen de douaneautoriteit op enige andere manier in kennis, waarna laatstgenoemde autoriteit de goederen kan inklaren.

Artikel 7

Erkenning van door derde landen vóór de invoer in de Gemeenschap verrichte controles

1. Op verzoek van een derde land kan de Commissie, overeenkomstig de procedure van artikel 46 van Verordening (EG) nr. 2200/96, de door dat derde land vóór de invoer in de Gemeenschap verrichte normcontroleactiviteiten erkennen.

2. De in lid 1 bedoelde erkenning wordt verleend aan het derde land dat daarom verzoekt en op het grondgebied waarvan voor naar de Gemeenschap te exporteren producten de communautaire kwaliteitsnormen of ten minste daaraan gelijkwaardige normen in acht worden genomen.

Bij de erkenning wordt de officiële correspondent in het derde land aangewezen die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de in lid 1 bedoelde controleactiviteiten. De correspondent is verantwoordelijk voor de contacten met de Gemeenschap. Bij de erkenning worden ook de controlediensten aangewezen die belast zijn met de uitvoering van de genoemde controles, hierna de „controlediensten” genoemd.

De erkenning kan uitsluitend betrekking hebben op uit het betrokken derde land afkomstige producten en kan tot bepaalde producten worden beperkt.

De Commissie maakt de lijst van overeenkomstig dit artikel aan derde landen toegekende erkenningen bekend in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

3. De controlediensten moeten officiële of door de in lid 2 vermelde correspondent officieel erkende instanties zijn die voldoende garanties bieden en die over het nodige personeel en materieel en de nodige installaties beschikken om deze controles te verrichten volgens de in artikel 9, lid 1, bedoelde methodes of gelijkwaardige methodes.

Voor iedere partij die wordt gecontroleerd alvorens in het douanegebied van de Gemeenschap te worden binnengebracht, stellen de controlediensten een normcontrolecertificaat naar het model in bijlage I, dan wel een ander met de Commissie overeengekomen formulier op. Wanneer een voor invoer bestemde zending uit verschillende partijen bestaat, mag voor deze partijen een gezamenlijk normcontrolecertificaat worden afgegeven, mits de ingevoerde partijen afzonderlijk op het certificaat worden vermeld.

4. De erkenning kan door de Commissie worden geschorst indien, voor een significant aantal partijen en/of hoeveelheden, wordt vastgesteld dat de goederen niet beantwoorden aan de gegevens van het normcontrolecertificaat dat door de controlediensten is afgegeven.

5. De lidstaten controleren bij invoer of de overeenkomstig dit artikel ingevoerde producten aan de normen voldoen door voor ieder betrokken derde land een normcontrole te verrichten voor een significant deel van de op deze wijze ingevoerde zendingen en hoeveelheden. Dat deel moet voldoende groot zijn om te kunnen nagaan of de communautaire regelgeving door de controlediensten in acht wordt genomen. De lidstaten zorgen ervoor dat, als de op deze wijze gecontroleerde partijen niet aan de handelsnormen voldoen, ten aanzien van deze partijen de in artikel 9, lid 3, vastgestelde maatregelen worden toegepast.

Als bij controles significante onregelmatigheden aan het licht komen, stellen de lidstaten de Commissie daarvan onverwijld in kennis en verhogen de controle instanties het overeenkomstig dit artikel te controleren percentage zendingen en hoeveelheden.

6. De coördinerende autoriteit deelt de Commissie voor elk kwartaal, vóór het einde van het daaropvolgende kwartaal, per derde land en per product een aantal gegevens mee, namelijk het aantal partijen en de hoeveelheden die overeenkomstig lid 1 zijn ingevoerd, het aantal partijen en de hoeveelheden die zijn onderworpen aan een normcontrole zoals bedoeld in lid 5, en van die partijen waarvoor de controle instanties geconcludeerd hebben dat de goederen niet overeenstemmen met de gegevens van het normcontrolecertificaat dat door de controlediensten van het betrokken derde land is afgegeven, met vermelding van de betrokken hoeveelheid per partij en van de aard van de geconstateerde gebreken.

7. De douaneautoriteiten verstrekken de coördinerende autoriteit en/of de controle instanties alle gegevens die voor de toepassing van dit artikel noodzakelijk zijn.

Artikel 8

Voor industriële verwerking bestemde producten

1. Voor de toepassing van deze verordening zijn voor industriële verwerking bestemde producten groenten en fruit waarvoor handelsnormen gelden, maar die naar de verwerkende bedrijven worden vervoerd om er te worden verwerkt tot producten waarvan de code van de gecombineerde nomenclatuur verschilt van die van het oorspronkelijke verse product.

2. De bevoegde controle instanties geven een certificaat van industriële bestemming naar het model in bijlage II af voor naar derde landen uit te voeren, respectievelijk in de Gemeenschap ingevoerde producten, welke bestemd zijn voor industriële verwerking en waarvoor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, lid 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 2200/96, de verplichting om aan de handelsnormen te voldoen, niet geldt. Zij zien erop toe dat de etiketteringsvoorschriften van lid 3 worden nageleefd.

3. Bij de invoer verstrekt de bevoegde controle instantie, nadat zij het in lid 2 bedoelde certificaat heeft afgegeven, de coördinerende autoriteit van de lidstaat waar de industriële verwerking zal plaatsvinden, onverwijld een kopie van het genoemde certificaat, alsmede alle gegevens die voor een eventuele controle van de verwerking nodig zijn. Na de verwerking zendt het verwerkingsbedrijf het certificaat terug aan de bevoegde controle instantie, die controleert of de producten daadwerkelijk industrieel zijn verwerkt.

4. Op verpakkingen van voor industriële verwerking bestemde producten moet duidelijk zichtbaar door de verpakker een etiket worden aangebracht met de vermelding „bestemd voor industriële verwerking” of een andere vermelding van dezelfde strekking. In het geval van onverpakte goederen die rechtstreeks op een vervoermiddel worden geladen, dient die vermelding te worden aangegeven op een notitie die de zending vergezelt of die op een zichtbare plaats in het vervoermiddel is aangebracht.

5. De lidstaten treffen alle door hen noodzakelijk geachte maatregelen, met name inzake samenwerking met de andere betrokken lidstaten, om te voorkomen dat voor de verse markt bestemde producten uit het productiegebied worden verzonden in de vorm van voor industriële verwerking bestemde producten.

Artikel 9

Controlemethodes

1. Tenzij in deze verordening anders bepaald, worden de bij deze verordening vastgestelde normcontroles, met uitzondering van de controles bij de verkoop in de detailhandel aan de eindverbruiker, uitgevoerd volgens de in bijlage IV vermelde methoden.

De lidstaten stellen de specifieke uitvoeringsbepalingen voor de normcontroles bij de verkoop in de detailhandel aan de eindverbruiker vast.

2. Indien op basis van de controle wordt geconcludeerd dat de partij aan de handelsnormen voldoet, geeft de bevoegde controle instantie een normcontrolecertificaat naar het model in bijlage I af. Dit certificaat moet in ieder geval bij invoer en bij uitvoer worden afgegeven.

3. Indien de gecontroleerde partij niet aan de normen voldoet, stelt de controle instantie een verklaring van niet-conformiteit op voor de marktdeelnemer of diens vertegenwoordiger. Goederen waarvoor een verklaring van niet-conformiteit is afgegeven, mogen niet worden vervoerd zonder toestemming van de controle instantie die deze verklaring heeft afgegeven. Voor die toestemming kan als voorwaarde worden gesteld dat aan de door de genoemde controle instantie vastgestelde eisen moet worden voldaan.

Marktdeelnemers mogen de goederen of een gedeelte ervan aanpassen om ervoor te zorgen dat de betrokken producten alsnog aan de normen beantwoorden. Op deze wijze aangepaste goederen mogen niet in de handel worden gebracht voordat de bevoegde controle instantie opnieuw en met

passende middelen heeft gecontroleerd of de producten aan de normen beantwoorden. De controleur geeft slechts dan een normcontrolecertificaat naar het model in bijlage I af als hij heeft vastgesteld dat de partij of het betrokken deel ervan aan de normen beantwoordt.

Artikel 10

Slotbepalingen

1. De controle instanties van de lidstaat waar een partij goederen van herkomst uit een andere lidstaat niet-conform wordt bevonden omdat de producten gebreken of afwijkingen vertonen die reeds tijdens de opmaak ervan hadden kunnen worden vastgesteld, zorgen ervoor dat van alle tot in de groot-handel, met inbegrip van de distributiecentra, vastgestelde gevallen onverwijld kennis wordt gegeven aan de coördinerende autoriteiten van de lidstaten die daarmee te maken zouden kunnen krijgen.

2. Wanneer bij invoer uit een derde land een partij goederen niet-conform wordt bevonden, geeft de coördinerende autoriteit van de betrokken lidstaat daarvan onverwijld kennis aan de Commissie en de coördinerende autoriteiten van de lidstaten die daarmee te maken zouden kunnen krijgen; de lidstaten zorgen op hun grondgebied voor de nodige verspreiding van de informatie. Kennisgeving aan de Commissie geschiedt via het door de Commissie aangewezen elektronische systeem.

3. Voor de toepassing van deze verordening moeten voor producten waarvoor handelsnormen gelden, op de facturen en de begeleidende documenten de kwaliteitsklasse en het land van oorsprong en in voorkomend geval de industriële bestemming van het product worden vermeld. Deze verplichting geldt niet voor de verkoop in de detailhandel aan de eindverbruiker.

Artikel 11

1. Verordening (EEG) nr. 2251/92 wordt ingetrokken.

2. Marktdeelnemers die overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2251/92 waren vrijgesteld van controle bij verzending, kunnen tot en met 31 december 2002 gebruik blijven maken van het verpakkingsmateriaal voorzien van de strook naar het model van bijlage III bij Verordening (EEG) nr. 2251/92.

3. De overeenkomstig artikel 3, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 2251/92 afgegeven controlecertificaten blijven geldig tot het einde van de in vak 12 van het betrokken certificaat vermelde geldigheidsduur. De overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2251/92 afgegeven certificaten voor industriële bestemming zijn geldig tot en met 31 januari 2002.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

CERTIFICAAT VAN OVEREENSTEMMING MET DE COMMUNAUTAIRE HANDELSNORM VOOR VERSE GROENTEN EN FRUIT

1. Marktdeelnemer		Certificaat van overeenstemming met de bij Verordening (EG) nr. 2200/96 ingestelde handelsnorm voor verse groenten en fruit nr. (Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor de controle-instantie)	
2. Op de verpakking vermelde verpakker (indien verschillend van de marktdeelnemer)		3. Controle-instantie	
		4. Plaats van controle/land van oorsprong ⁽¹⁾	5. Gebied of land van bestemming
6. Identificatie van het vervoermiddel			7. ☐ Intern ☐ Import ☐ Export
8. Verpakking (aantal en aard)	9. Aard van het product (variëteit indien de norm zulks voorschrijft)	10. Kwaliteitsklasse	11. Totaalgewicht in kg bruto/netto ⁽²⁾
— — — —			
12. Bovengenoemde controle-instantie verklaart, op basis van een steekproef, dat bovenvermelde goederen op het tijdstip van de controle aan de vigerende in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2200/96 bedoelde handelsnormen voldeden. Betrokken douanekantoor: in/uit ⁽²⁾ Geldigheidsduur: dagen Plaats en datum van afgifte Stempel van de controle-instantie Controleur: Handtekening (Naam in drukletters)			
13. Opmerkingen			

⁽¹⁾ Bij wederuitvoer van het product, de oorsprong ervan in vak 9 vermelden.

⁽²⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

BIJLAGE II

IN ARTIKEL 8, LID 2, VERMELD CERTIFICAAT VAN INDUSTRIËLE BESTEMMING VOOR VERSE GROENTEN EN FRUIT WAARVOOR COMMUNAUTAIRE HANDELSNORMEN GELDEN

1. Marktdeelnemer		Certificaat van industriële bestemming (verse groenten en fruit waarvoor handelsnormen gelden in de zin van Verordening (EG) nr. 2200/96) nr.	
2. Identificatie van het vervoermiddel		3. Instantie die het certificaat afgeeft	
4. Industriële bestemming van het product/Naam en adres van de verwerker		5. Controle-instantie van het gebied van verwerking	
6. Aantal verpakkingen of vermelding „onverpakt”	7. Aard van het product/oorsprong van het product	8. Totaalgewicht in kg bruto/netto (¹)	
9. Betrokken douanekantoor: in/uit (¹) Plaats en datum van afgifte Stempel van de controle-instantie Controleur Handtekening (Naam in drukletters)			
10. Opmerkingen			
11. De verwerker verklaart dat bovengenoemd product is verwerkt. Plaats en datum Handtekening Stempel			
12. Na de verwerking van de in de vakken 6, 7 en 8 vermelde goederen moet dit certificaat naar behoren worden geviseerd in vak 11 en naar de in vak 5 vermelde controle-instantie worden teruggestuurd.			

(¹) Doorhalen wat niet van toepassing is.

*BIJLAGE III***MODEL VAN DE IN ARTIKEL 4, LID 3, VERMELDE STROOK**

	Verordening (EG) nr. .../2001 nr. (lidstaat)
---	---

BIJLAGE IV

IN ARTIKEL 9, LID 1, BEDOELDE CONTROLEMETHODES

Opmerking: De hierna vermelde controlemethodes zijn gebaseerd op de voorschriften van de handleiding voor kwaliteitscontroles voor verse groenten en fruit, die is goedgekeurd door de bij de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (UN/ECE) ingestelde werkgroep voor de normalisatie van bederfelijke voedingsmiddelen en voor kwaliteitsbevordering.

1. Definities**a) Normcontrole**

Controle om na te gaan of groenten en fruit beantwoorden aan de bij Verordening (EG) nr. 2200/96 ingestelde handelsnormen.

b) Controleur

Een door de bevoegde controle-instantie naar behoren gemachtigde persoon met een adequate opleiding en permanente bijscholing om normcontroles te kunnen verrichten.

c) Zending

Hoeveelheid product die bestemd is voor verkoop door één enkele marktdeelnemer, op het ogenblik van de controle aanwezig is en in een document wordt omschreven. De zending kan uit één of meer soorten producten bestaan: zij kan één of meer partijen verse groenten en fruit bevatten.

d) Partij

Hoeveelheid product die op het ogenblik van de controle wordt aangeboden met dezelfde kenmerken wat betreft:

- identiteit van de verpakker en/of de verzender,
- land van oorsprong,
- aard van het product,
- productcategorie,
- groottesortering (als het product naar grootte wordt ingedeeld),
- variëteit of handelstype (volgens de corresponderende voorschriften van de norm),
- opmaak en presentatie.

Als echter bij de controle de partijen moeilijk uit elkaar te houden zijn en/of geen afzonderlijke partijen kunnen worden gepresenteerd, kan worden aangenomen dat alle partijen van de zending één enkele partij vormen mits zij dezelfde kenmerken hebben wat betreft type product, verzender, land van oorsprong, categorie en, als dat in de norm is opgenomen, variëteit en handelstype.

e) Monsterneming

Het in verband met een normcontrole tijdelijk wegnemen van een bepaalde hoeveelheid product (monster genoemd).

f) Basismonster

Uit de partij genomen colli of, bij onverpakte producten, een op één plaats uit de partij genomen hoeveelheid.

g) Verzamelmonster

Verschillende, voor de partij representatieve basismonsters die voldoende groot zijn om de partij aan alle criteria te kunnen toetsen.

h) Gereduceerd monster

Representatieve hoeveelheid product die uit het verzamelmonster wordt genomen en voldoende groot is om het monster aan bepaalde criteria te toetsen. Uit een verzamelmonster kunnen verschillende gereduceerde monsters worden genomen.

2. Uitvoering van de normcontrole**a) Algemene opmerkingen**

Normcontrole geschiedt door toetsing van een willekeurig, op verschillende punten in de te controleren partijen genomen verzamelmonster. Het verzamelmonster wordt geacht representatief te zijn voor de partij.

b) Presentatie van de producten

De controleur wijst aan welke colli hij wenst te onderzoeken. Die moeten hem vervolgens worden verstrekt door de daartoe naar behoren gemachtigde persoon of diens vertegenwoordiger. De presentatie bestaat er dus in het verzamelmonster te verstrekken en alle inlichtingen te geven die nodig zijn om de zending of de partijen te kunnen identificeren.

Indien de controleur gereduceerde monsters nodig heeft, kiest hij die uit het verzamelmonster.

c) *Identificatie van de partijen en/of algemene indruk van de zending*

De partijen worden geïdentificeerd aan de hand van de merktekens of andere criteria zoals de vermeldingen die zijn vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 89/396/EEG van de Raad ⁽¹⁾. Bij zendingen die uit verschillende partijen bestaan, moet de controleur zich een algemeen beeld van de zending vormen aan de hand van de begeleidende documenten of verklaringen. Op basis van de door hem verrichte controle bepaalt hij dan in welke mate de partijen overeenstemmen met de in de documenten vermelde gegevens.

Als de producten op een vervoermiddel zijn geladen of moeten worden overgeladen, moeten de gegevens over dat vervoermiddel dienen voor de identificatie van de zending.

d) *Verificatie van de partij*

— Beoordeling van opmaak en presentatie aan de hand van basisonsters

Er moet worden nagegaan of de producten, wat de opmaak betreft, inclusief het verpakkingsmateriaal aan de normen voldoen en schoon zijn. Als voor het product een bepaalde opmaak is voorgeschreven, gaat de controleur na of een correcte wijze van opmaak is toegepast. Als de voor een bepaalde hoeveelheid geldende norm voorschriften betreffende de presentatie omvat, moet ook van de presentatie worden nagegaan of zij aan de norm voldoet.

— Verificatie van de merktekens aan de hand van basisonsters

Eerst moet worden bepaald of de merktekens van de producten aan de handelsnorm beantwoorden. Tijdens de inspectie bepaalt de controleur of de kenmerken van de merktekens correct zijn of moeten worden gewijzigd.

— Verificatie van overeenstemming met de norm

De controleur bepaalt de omvang van het verzamelmonster op basis waarvan de partijen moeten worden beoordeeld. Hij kiest willekeurig de te controleren colli of, bij onverpakte producten, de punten waar de basisonsters uit de partij moeten worden genomen.

Beschadigde colli kunnen niet voor het verzamelmonster worden gebruikt. Zij moeten apart worden geplaatst en indien nodig in een afzonderlijk onderzoek en met een afzonderlijke rapport worden behandeld.

Als moet worden besloten dat niet aan de norm is voldaan, moet de monsterneming ten minste betrekking hebben op de hierna vermelde hoeveelheden:

Verpakte producten	
Aantal colli in de partij	Te nemen aantal colli (basisonsters)
Tot en met 100	5
101-300	7
301-500	9
501-1 000	10
Meer dan 1 000	15 (minimaal)
Onverpakte producten	
Gewicht van de partij, in kg, of aantal eenheden	Gewicht van de basisonsters, in kg, of te nemen aantal monsters
Tot en met 200	10
201-500	20
501-1 000	30
1 001-5 000	60
Meer dan 5 000	100 (minimaal)

Bij onverpakte verse groenten en fruit die volumineus zijn (meer dan 2 kg per stuk), dienen de basisonsters uit minimaal vijf stuks te bestaan.

Indien de controleur, na de verificatie, erkent geen besluit te kunnen nemen, mag hij een nieuwe controle verrichten en bepaalt hij globaal de uitkomst van de beide controles, uitgedrukt in een procentueel gemiddelde.

⁽¹⁾ PB L 186 van 30.6.1989, blz. 21.

Of de producten voldoen aan bepaalde criteria inzake het al dan niet voorkomen van inwendige gebreken, kan worden nagegaan aan de hand van gereduceerde monsters. Dat is met name het geval bij destructie van het product door de controleactiviteiten. De omvang van die monsters moet beperkt blijven tot de voor toetsing van de partij noodzakelijke minimumhoeveelheid. Indien dergelijke gebreken worden vastgesteld of vermoed, mag de omvang van het gereduceerde monster niet meer bedragen dan 10 % van het verzamelmonster dat aanvankelijk voor de controle was genomen.

e) *Controle van het product*

Het te controleren product wordt volledig van de verpakking ontdaan. De controleur hoeft de producten niet uit te pakken indien type en aard van de opmaak de mogelijkheid bieden de inhoud ook zonder uitpakken te verifiëren. Homogeniteit, minimumeisen, kwaliteitsklasse en groottesortering worden aan de hand van het verzamelmonster geverifieerd. Wanneer het product gebreken vertoont, bepaalt de controleur het percentage niet aan de norm beantwoordende producten in aantal, respectievelijk gewicht.

f) *Rapport over de controleresultaten*

De in artikel 9, leden 2 en 3, bedoelde documenten worden in voorkomend geval afgegeven.

Wanneer niet aan de normen is voldaan, moet de marktdeelnemer of zijn vertegenwoordiger in kennis worden gesteld van de redenen daarvan. Als het product met de norm in overeenstemming kan worden gebracht door de merktekens aan te passen, moet de marktdeelnemer of zijn vertegenwoordiger daarvan op de hoogte worden gebracht.

Als het product gebreken vertoont, kan het percentage product dat geacht wordt niet aan de norm te voldoen, worden vermeld, tenzij het product met de norm in overeenstemming kan worden gebracht door de merktekens ervan te wijzigen.

g) *Waardevermindering van het product als gevolg van de normcontrole*

Na de controle wordt het verzamelmonster ter beschikking gesteld van de naar behoren gemachtigde persoon of zijn vertegenwoordiger.

De controle instantie is niet verplicht om de elementen van het verzamelmonster die bij de controle zijn vernietigd, terug te geven.

Wanneer de normcontrole tot het strikt noodzakelijke is beperkt, kan aan de betrokken dienst geen compensatie worden gevraagd voor de vermindering van de handelswaarde van het product.

VERORDENING (EG) Nr. 1149/2001 VAN DE COMMISSIE**van 12 juni 2001****houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel voor de bij artikel 1, lid 1, van die verordening bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd, wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd; in Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2390/2000 ⁽⁴⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen bedoeld in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2771/75.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten worden vastgesteld

voor dezelfde periode als die welke is gekozen voor de vaststelling van de restituties voor deze zelfde producten die in onverwerkte toestand worden uitgevoerd.

- (3) In artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouw-overeenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor hetzelfde product dat in onverwerkte toestand wordt uitgevoerd.
- (4) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2771/75 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals in de bijlage bij deze verordening is aangegeven.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2001.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 276 van 28.10.2000, blz. 3.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 juni 2001 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor eieren en eigeel, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Bestemming (¹)	Restituties
0407 00	Vogeleieren in de schaal, vers, verduurzaamd of gekookt:		
	– van pluimvee:		
0407 00 30	– – andere:		
	a) in geval van uitvoer van ovaalbumine van de GN-codes 3502 11 90 en 3502 19 90	02	9,00
		03	9,00
		04	4,50
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	01	4,50
0408	Vogeleieren uit de schaal en eigeel, vers, gedroogd, gestoomd of in water gekookt, in een bepaalde vorm gebracht, bevroren of op andere wijze verduurzaamd, ook indien met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen:		
	– eigeel:		
0408 11	– – gedroogd:		
ex 0408 11 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	30,00
0408 19	– – ander:		
	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
ex 0408 19 81	– – – – vloeibaar:		
	ongezoet	01	13,00
ex 0408 19 89	– – – – bevroren:		
	ongezoet	01	13,00
	– andere:		
0408 91	– – gedroogd:		
ex 0408 91 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	33,00
0408 99	– – andere:		
ex 0408 99 80	– – – geschikt voor menselijke consumptie:		
	ongezoet	01	8,00

(¹) De bestemmingen zijn de volgende:

01 derde landen

02 Koeweit, Bahrein, Oman, Katar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR en Rusland

03 Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan, de Filippijnen en Egypte

04 alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en de bestemmingen bedoeld onder 02 en 03.

VERORDENING (EG) Nr. 1150/2001 VAN DE COMMISSIE**van 12 juni 2001****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 964/2001 ⁽⁷⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, vastgesteld.

- (2) Uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen. Derhalve moeten de representatieve prijzen voor die producten worden gepubliceerd.

- (3) Deze wijziging, gezien de marktsituatie, moet zo spoedig mogelijk worden toegepast.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽⁴⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104.

⁽⁶⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.

⁽⁷⁾ PB L 136 van 18.5.2001, blz. 6.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 juni 2001 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (in EUR/ 100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (in EUR/ 100 kg)	Oorsprong (¹⁾)
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	275,7	7	01
		293,3	2	02
		278,5	6	03
0207 14 70	Andere delen van kippen, bevroren	270,0	4	01
1602 32 11	Bereidingen, niet gekookt en niet gebakken, van hanen of van kippen	280,2	2	01

(¹) Verklaring van de code:

01 Brazilië
02 Thailand
03 China.”

VERORDENING (EG) Nr. 1151/2001 VAN DE COMMISSIE**van 12 juni 2001****tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het verschil tussen de in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 bedoelde prijzen van de producten op de wereldmarkt en in de Gemeenschap kan ingevolge artikel 8 van genoemde verordening worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Op grond van de huidige marktsituatie in een aantal derde landen en de concurrentie voor bepaalde bestemmingen, moet een gedifferentieerde restitutie worden vastgesteld voor bepaalde producten van de sector eieren.

(3) De toepassing van deze regels en criteria op de huidige marktsituatie in de sector eieren leidt tot de vaststelling van een restitutiebedrag waardoor de Gemeenschap aan de internationale handel kan deelnemen en waarbij ook rekening wordt gehouden met de aard van de uitvoer van deze producten alsmede met hun huidige belang.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst met codes van producten bij uitvoer waarvan de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 bedoelde restitutie wordt toegekend, alsmede de bedragen van deze restituties, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 juni 2001 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 st.	2,60
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 st.	1,20
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	9,00
	E03	EUR/100 kg	9,00
	E05	EUR/100 kg	4,50
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	30,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.1999, blz. 14).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

E01 Uitvoer naar Koeweit, Bahrein, Oman, Qatar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR en Rusland

E03 Uitvoer naar Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan, de Filipijnen en Egypte

E04 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en Estland

E05 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland, Litouwen en de bestemmingen bedoeld onder E01 en E03

E06 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland, Estland en Litouwen.

VERORDENING (EG) Nr. 1152/2001 VAN DE COMMISSIE
van 12 juni 2001
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 kan het verschil tussen de prijzen op de wereldmarkt en in de Gemeenschap van de producten genoemd in artikel 1, lid 1, van deze verordening overbrugd worden door een restitutie bij uitvoer.
- (2) De toepassing van deze regels en criteria op de huidige marktsituatie in de sector slachtpluimvee leidt tot de vaststelling van een restitutiebedrag waardoor de Gemeenschap aan de internationale handel kan deel-

nemen en waarbij ook rekening gehouden wordt met de aard van de uitvoer van deze producten alsmede met hun huidige belang.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van producten bij uitvoer waarvan de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 bedoelde restitutie wordt toegekend, alsmede de bedragen van deze restituties, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽²⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 12 juni 2001 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector
slachtpluimvee**

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0207 12 10 9900	V01	EUR/100 kg	20,00
0207 12 10 9900	V02	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9190	V01	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9190	V02	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9990	V01	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9990	V02	EUR/100 kg	20,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

V01 Uitvoer naar Angola, Saudi-Arabië, Koeweit, Bahrein, Qatar, Oman, de Verenigde Arabische Emiraten, Jordanië, Jemen, Libanon, Irak en Iran.

V02 Uitvoer naar Armenië, Azertbeidzjan, Wit-Rusland, Georgië, Kazachstan, Kirgizië, Moldavië, Rusland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Oezbekistan en Oekraïne.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT Nr. 3/2001 VAN DE ASSOCIATIERAAD EU-LETLAND

van 20 maart 2001

tot verlenging met vijf jaar van de periode tijdens welke alle door Letland toegekende overheidssteun wordt beoordeeld met inachtneming van het feit dat Letland wordt gelijkgesteld met de streken bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap

(2001/452/EG)

DE ASSOCIATIERAAD,

Gelet op de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Letland, anderzijds, inzonderheid op artikel 64, lid 4, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 64, lid 4, onder a), van de Europa-Overeenkomst bepaalt dat de Associatieraad, rekening houdend met de economische situatie in Letland, besluit of de termijn tijdens welke alle door Letland toegekende overheidssteun wordt beoordeeld met inachtneming van het feit dat Letland wordt gelijkgesteld met de streken van de Gemeenschap zoals bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met nog eens vijf jaar moet worden verlengd.
- (2) Het BBP per hoofd van de bevolking, gemeten in koopkrachtpariteiten, bedraagt in Letland 27 % van het gemiddelde van de Gemeenschap over 1997, en die verlenging is derhalve passend,

BESLUIT:

Artikel 1

De periode tijdens welke alle door Letland toegekende overheidssteun wordt beoordeeld met inachtneming van het feit dat Letland wordt gelijkgesteld met de streken van de Gemeenschap bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag tot

oprichting van de Europese Gemeenschap, wordt met vijf jaar verlengd.

Artikel 2

Binnen zes maanden na de datum van goedkeuring van dit besluit dient de Republiek Letland bij de Europese Commissie gegevens in over het BBP per hoofd van de bevolking, geharmoniseerd op NUTS II-niveau. De Letse toezichthoudende autoriteit inzake overheidssteun en de Europese Commissie beoordelen vervolgens gezamenlijk welke regio's in aanmerking komen en verrichten een evaluatie van de desbetreffende maximale hulpbedragen teneinde de regionale steunkaart samen te stellen op basis van de communautaire richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen ⁽¹⁾. Daarna wordt het gezamenlijke voorstel voorgelegd aan het Associatiecomité, dat hierover een besluit neemt.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Het is van toepassing van af 1 januari 2000.

Gedaan te Brussel, 20 maart 2001.

Voor de Associatieraad

De voorzitter

I. BĒRZIŅŠ

⁽¹⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

Mededeling over de inwerkingtreding van het Protocol inzake overeenstemmingsbeoordeling en de aanvaarding van industrieproducten bij de Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Tsjechische Republiek, anderzijds (PEOA) ⁽¹⁾

Het Protocol inzake overeenstemmingsbeoordeling en de aanvaarding van industrieproducten bij de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Tsjechische Republiek, anderzijds (PEOA), dat de Raad op 4 april 2001 besloten heeft te sluiten, treedt op 1 juli 2001 in werking, aangezien de procedures zoals bedoeld in artikel 17 van het protocol op 31 mei 2001 vervuld zijn.

⁽¹⁾ PB L 135 van 17.5.2001, blz. 1.

COMMISSIE

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 30 mei 2001

betreffende de verantwoording, waardering en vermelding van milieuaangelegenheden in de jaarrekeningen en jaarverslagen van ondernemingen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1495)

(2001/453/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 211,

Gelet op Vierde Richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978, op de grondslag van artikel 54, lid 3, onder g), van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/60/EG⁽²⁾,

Gelet op Zevende Richtlijn 83/349/EEG van de Raad van 13 juni 1983 op de grondslag van artikel 54, lid 3, onder g), van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/605/EEG⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In 1992 publiceerde de Commissie haar vijfde milieuactieprogramma „Op weg naar duurzame ontwikkeling” (COM(92)23)⁽⁵⁾. Naast een reeks voorstellen op het gebied van de milieubescherming bevatte dit een initiatief van de Gemeenschap op het gebied van de jaarrekeningen. Dit initiatief had voornamelijk betrekking op de methoden die door ondernemingen worden gebruikt om financiële aspecten op milieugebied in hun verslaglegging op te nemen. Een grotere aandacht voor financiële aspecten zou ertoe kunnen bijdragen dat de doelstellingen van het programma worden bereikt; wanneer ervoor wordt gezorgd dat milieu-uitgaven en risico's in de verslaglegging in aanmerking worden genomen zou dit het milieubewustzijn van de onderneming kunnen vergroten. In 2001 keurde de Commissie een mededeling goed betreffende het zesde milieuactieprogramma (COM(2001) 31 def. van 24 januari 2001).
- (2) Volgens het Verdrag van Amsterdam moeten, met het oog op het bevorderen van duurzame ontwikkeling (artikel 6 van het EG-Verdrag), de eisen inzake milieubescherming worden geïntegreerd in andere takken van beleid. Om dit doel te bereiken keurde de Europese Raad van Cardiff een strategie goed voor de integratie van milieudoelstellingen in alle communautaire beleidssectoren en maatregelen. Deze strategie werd onder-

schreven en verder ontwikkeld door de Europese Raad van Wenen, die de Raad Interne Markt verzocht te onderzoeken hoe een dergelijke integratie op dit specifieke terrein tot stand kon worden gebracht.

- (3) In 1999 keurde de Commissie een mededeling over de interne markt en het milieu goed (COM 1999) 263 van 8 juni 1999), die bedoeld is om ervoor te zorgen dat het milieubeleid en het internemarktbeleid elkaar wederzijds ondersteunen en versterken en dat er tegelijkertijd positieve synergie-effecten ontstaan. In deze mededeling worden bijzondere onderdelen van het internemarktbeleid aangewezen waar de Commissie zal streven naar een grotere mate van integratie met het milieubeleid; verder bevat de mededeling een reeks verdere maatregelen, waaronder het opstellen van een aanbeveling over milieuaangelegenheden in de financiële verslaglegging. Een dergelijke aanbeveling vormt eveneens een rechtstreekse follow-up van het document van het Adviesforum Jaarrekeningen van november 1995 inzake milieuaangelegenheden in de financiële verslaglegging (document XV/6004/94).
- (4) Door een gebrek aan expliciete regels is een situatie ontstaan waarbij verschillende stakeholders zoals regelgevende autoriteiten, beleggers, financieel-analisten en het publiek in het algemeen de milieu-informatie die door ondernemingen wordt verstrekt dikwijls hetzij als ontoereikend hetzij als onbetrouwbaar beschouwen. Beleggers moeten weten hoe ondernemingen milieukwesties aanpakken. De regelgevende autoriteiten hebben er belang bij dat toezicht wordt gehouden op de toepassing van milieuwetgeving en de daarmee samenhangende kosten. Niettemin is de vrijwillige openbaarmaking van milieugegevens in jaarrekeningen en jaarverslagen van ondernemingen nog een zeldzaam verschijnsel, ondanks het feit dat ondernemingen dikwijls met stijgende milieukosten worden geconfronteerd, met het oog op het voorkomen van verontreiniging en voor zuiveringsinstallaties, voor afvalverwijdering en controlesystemen, en dan vooral ondernemingen in sectoren die verstreckende gevolgen hebben voor het milieu.

⁽¹⁾ PB L 222 van 14.8.1978, blz. 11.

⁽²⁾ PB L 162 van 26.6.1999, blz. 65.

⁽³⁾ PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 317 van 16.11.1990, blz. 60.

⁽⁵⁾ PB C 138 van 17.5.1993. Programma laatstelijk door het Europees Parlement en de Raad herzien bij Besluit nr. 2179/98/EG van 24 september 1998 (PB L 275 van 10.10.1998).

- (5) Indien geharmoniseerde overheidsrichtsnoeren met betrekking tot milieuaangelegenheden en financiële verslaglegging ontbreken, is het moeilijk ondernemingen onderling te vergelijken. Wanneer ondernemingen wel milieu-informatie verstrekken wordt de waarde van deze informatie dikwijls ernstig aangetast door de afwezigheid van gemeenschappelijke en erkende regels die de noodzakelijke definities en begrippen met betrekking tot milieukwesties bevatten. De gegevens worden dikwijls, per onderneming en/of verslagperiode, op een groot aantal verschillende niet-geharmoniseerde wijzen weergegeven in plaats van op geïntegreerde en consistente wijze in de jaarrekeningen en het jaarverslag te worden gepresenteerd.
- (6) De kosten voor het verzamelen en bekendmaken van milieugegevens en de gevoeligheid of vertrouwelijkheid van dergelijke gegevens in bepaalde gevallen, worden dikwijls als remmende factoren beschouwd voor het vermelden van deze gegevens in de jaarrekeningen van ondernemingen. Toch nemen deze argumenten niet weg dat het verstrekken van milieu-informatie moet worden bevorderd. Gebruikers van jaarrekeningen hebben behoefte aan informatie over de gevolgen van milieurisico's en -verplichtingen voor de financiële positie van de onderneming, over de houding van de onderneming tegenover het milieu en over de milieuprestaties van de onderneming in zoverre deze gevolgen kunnen hebben voor de financiële positie van de onderneming.
- (7) Hoewel in de Europese wetgeving inzake financiële verslaglegging milieuvraagstukken niet expliciet aan de orde komen, zijn de algemene beginselen en bepalingen van de vierde en zevende richtlijn vennootschapsrecht van toepassing (Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG).
- (8) In het kader van haar strategie voor internationale harmonisatie van jaarrekeningen⁽¹⁾ van 1995 tracht de Commissie de Europese harmonisatie op het gebied van verslaglegging te integreren in de ruimere context van de internationale harmonisatie van jaarrekeningen. Daarom steunt de Commissie de werkzaamheden van het International Accounting Standards Committee (IASC) dat zich op zijn beurt ten doel heeft gesteld een basispakket hoogwaardige internationale verslagleggingsstandaarden (IAS) te ontwikkelen. De Commissie zal hierbij streven naar samenhang tussen de wetgeving van de Europese Unie op het gebied van financiële verslaglegging en de door het IASC ontwikkelde internationale standaarden.
- (9) Het IASC heeft verschillende internationale standaarden voor de verslaglegging gepubliceerd waarin bepalingen en verslagleggingsbeginselen zijn opgenomen die van belang zijn met betrekking tot milieu-aangelegenheden. Toch zijn er weinig richtsnoeren die rechtstreeks op dergelijke kwesties aansluiten, en is er geen specifieke internationale standaard die uitsluitend voor milieukwesties is bedoeld.
- (10) Deze aanbeveling is opgesteld om milieubeleid dat verband houdt met de interne markt te ondersteunen en om te bevorderen dat gebruikers van jaarrekeningen zinvolle en vergelijkbare informatie over milieu-aangelegenheden ontvangen, waardoor tevens de initiatieven van de Gemeenschap op het gebied van milieubescherming worden versterkt. De Commissie is van mening dat er een legitieme behoefte is aan een grotere mate van harmonisatie wat de in de jaarrekeningen en jaarverslagen van ondernemingen in de Europese Unie op te nemen milieu-informatie betreft. Ook de hoeveelheid, de doorzichtigheid en de vergelijkbaarheid van de milieu-informatie in de jaarrekeningen en jaarverslagen van ondernemingen moeten worden verbeterd. Om deze doelstellingen te bereiken, en gezien de toenemende betekenis die in de Europese Unie aan milieukwesties wordt gehecht, beoogt de Commissie de bestaande regels te verduidelijken en meer specifieke richtsnoeren te geven over de verantwoording, waardering en vermelding van milieu-aangelegenheden in de jaarrekeningen en jaarverslagen van ondernemingen.
- (11) De aanbeveling erkent dat geleidelijk afzonderlijke milieuverlagen zijn ontstaan, voornamelijk opgesteld door ondernemingen die werkzaam zijn in sectoren die een aanzienlijke invloed hebben op het milieu. Het is niet de bedoeling van deze aanbeveling om de redenen die aan deze ontwikkeling ten grondslag liggen op te sporen. Wel wordt erkend dat verschillende groepen stakeholders uiteenlopende informatiebehoeften hebben of deze behoefte een verschillende rangorde toekennen. Afzonderlijke milieuverlagen voldoen aan de behoefte aan informatie van belanghebbenden waaraan de gegevens die in de jaarrekeningen en jaarverslagen van ondernemingen worden verstrekt slechts gedeeltelijk tegemoetkomen. Het doel dient derhalve te zijn dat afzonderlijke milieuverlagen, jaarrekeningen en jaarverslagen consistent en samenhangender worden en nauwer met elkaar worden verbonden. Deze aanbeveling beoogt hieraan een bijdrage te leveren door ervoor te zorgen dat milieu-informatie in de jaarrekeningen en jaarverslagen wordt opgenomen op een wijze die een aanvulling vormt op de meer gedetailleerde en uitvoerige afzonderlijke milieuverlagen.
- (12) Een behoorlijke informatieverstrekking wordt als cruciale factor beschouwd om de doorzichtigheid van informatie te verbeteren. Informatieverstrekking is behoorlijk wanneer zij van invloed is op het begrip van de jaarrekening door de gebruiker. Deze aanbeveling is niet bedoeld om onnodig omslachtige verplichtingen op te leggen aan degenen die jaarrekeningen opstellen. Zij beoogt uitvoerige richtsnoeren te geven op het gebied van de informatieverstrekking, en geeft aan welke gegevens moeten worden vermeld om ervoor te zorgen dat de gepresenteerde milieu-informatie vergelijkbaar en consistent is. Dit geldt met name voor de vermelding van milieu-uitgaven in de toelichting, hetzij geboekt ten laste van de winst- en verliesrekening hetzij gekapitaliseerd, evenals

⁽¹⁾ Harmonisatie van jaarrekeningen: Een nieuwe strategie ten aanzien van internationale harmonisatie, mededeling van de Commissie COM(95)508 van 14 november 1995.

voor de uitgaven in verband met geldboeten en sancties voor het niet ten uitvoer leggen van milieuwetgeving en vergoedingen aan derden, welke in punt 6 van hoofdstuk 4 in bijlage bij deze aanbeveling worden behandeld. Het verstrekken van passende informatie in het jaarverslag over de milieuprestaties komt met name in punt 2 van hoofdstuk 4 van bijlage bij deze aanbeveling aan de orde.

- (13) De aanbevelingen inzake de vermelding van gegevens kunnen slechts doeltreffend zijn indien zij worden aangevuld met werkzame definities van de desbetreffende begrippen. Hiertoe is in de aanbeveling een hoofdstuk over definities opgenomen.
- (14) De aanbeveling moet een leidraad bieden bij de toepassing van de bepalingen van de vierde en de zevende richtlijn (Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG) op milieu-aangelegenheden. Daarom worden bepaalde boekhoudkundige behandelingen van milieu-aangelegenheden aanbevolen om ervoor te zorgen dat de opstellers van jaarrekeningen meer zinvolle informatie verstrekken. Hoewel bijzondere oplossingen worden gestimuleerd, is deze aanpak er niet op gericht de toepassing van alternatieve methoden, indien deze door de richtlijnen worden toegestaan, te verhinderen. In dit verband wordt tevens rekening gehouden met de interpretatieve mededeling van de Commissie van 1997 over bepaalde artikelen van de vierde en de zevende vennootschapsrichtlijn⁽¹⁾ en met het document inzake milieu-informatie in de financiële verslaglegging van het Adviesforum Jaarrekeningen van november 1995 (document XV/6004/94).
- (15) De aanbeveling gebruikt als referentiebron verschillende internationale standaarden voor jaarrekeningen (IAS) die zijn gepubliceerd door het International Accounting Standards Committee (IASC) en die van bijzonder belang zijn voor milieukwesties, met name IAS 36 „waardevermindering van activa”, IAS 37 „voorzieningen, voorwaardelijke verplichtingen en voorwaardelijke activa” en IAS 38 „immateriële activa”. De bedoeling is dat de in deze aanbeveling vervatte bepalingen in overeenstemming zijn met deze IAS, tenzij anders wordt vermeld.
- (16) Ook met het door de werkgroep Internationale Standaarden voor Jaarrekeningen en Verslaglegging van de Verenigde Naties opgestelde standpunt inzake „Accounting and Financial Reporting for Environmental Costs

and Liabilities”⁽²⁾ is in de onderhavige aanbeveling rekening gehouden.

- (17) Zoals in de overwegingen 14 tot en met 16 wordt opgemerkt zijn op communautair en internationaal niveau reeds enige richtsnoeren ontwikkeld om te voldoen aan de behoefte om milieu-overwegingen in de financiële verslaglegging te integreren. Deze aanbeveling bouwt voort op dergelijke ontwikkelingen en tracht tegelijkertijd een geschikt communautair kader te bieden voor verdere verbeteringen. De Commissie meent dat, om de doelstellingen van de aanbeveling te verwezenlijken, door de lidstaten actie moet worden ondernomen. De Commissie moedigt de lidstaten aan maatregelen op nationaal niveau vast te stellen. Bovendien zal de discussie over manieren om de huidige situatie te verbeteren waarschijnlijk op internationaal niveau worden voortgezet,

BEVEELT AAN:

De lidstaten:

1. dragen er zorg voor dat ondernemingen die onder de vierde en zevende richtlijn vennootschapsrecht vallen (Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG), voor boekjaren die binnen twaalf maanden na de datum van goedkeuring van deze aanbeveling aanvangen en voor alle toekomstige boekjaren, bij de opstelling van de jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, het jaarverslag en het geconsolideerde jaarverslag de bepalingen toepassen die in bijlage I bij deze aanbeveling zijn vastgesteld;
2. stellen passende maatregelen vast om de toepassing van deze aanbeveling te bevorderen;
3. stellen de Commissie in kennis van de door hen vastgestelde maatregelen.

Gedaan te Brussel, 30 mei 2001.

Voor de Commissie

Frederik BOLKESTEIN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB C 143 van 21.1.1998.

⁽²⁾ (ISAR — Td/B/COM.2/ISAR/3 van 12 maart 1998).

BIJLAGE

1. DOEL EN REIKWIJDTE

1. De aanbeveling beperkt zich tot de informatie die in de jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen en in de jaarverslagen van ondernemingen over milieuaangelegenheden wordt verstrekt, en laat verslaglegging voor bijzondere doeleinden, zoals milieverslagen, buiten beschouwing, behalve wanneer het zinvol wordt geacht financiële jaarverslagen en afzonderlijke milieverslagen met elkaar in verband te brengen om de informatie die zij bevatten met elkaar in overeenstemming te brengen.
2. De aanbeveling bevat vereisten voor de verantwoording, waardering en vermelding van milieu-uitgaven, milieuverplichtingen en risico's en de daarmee samenhangende activa die voortvloeien uit transacties en gebeurtenissen die de financiële positie en de resultaten van de verslagleggende entiteit beïnvloeden of waarschijnlijk zullen beïnvloeden.
3. De aanbeveling geeft tevens aan welk soort milieu-informatie in de jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen en/of het jaarverslag en het geconsolideerde jaarverslag zou moeten worden vermeld om een indruk te geven van de houding van de onderneming ten opzichte van het milieu en van haar milieuprestaties, voorzover deze gevolgen kunnen hebben voor de financiële positie van de onderneming. De aanbeveling is van toepassing op zowel de jaarrekeningen van afzonderlijke bedrijven als op geconsolideerde jaarrekeningen. In het laatste geval moet de verstrekte informatie betrekking hebben op de groep als geheel. De eisen inzake verantwoording en waardering moeten consequent worden toegepast op alle geconsolideerde ondernemingen.
4. De aanbeveling is van toepassing op alle ondernemingen die onder de vierde en de zevende vennootschapsrichtlijn vallen, waarbij de vrijstellingen die de lidstaten overeenkomstig de artikelen 11 en 27 van de vierde richtlijn voor kleine en middelgrote ondernemingen kunnen verlenen naar behoren in aanmerking worden genomen.
5. Hoewel de specifieke vereisten voor de jaarrekeningen van banken, andere financiële instellingen en verzekeringsondernemingen in afzonderlijke richtlijnen zijn opgenomen ⁽¹⁾, is deze aanbeveling tevens van toepassing op banken, overige financiële instellingen en verzekeringsondernemingen, omdat de financiële gevolgen van milieuaangelegenheden voor dit soort ondernemingen niet anders zijn.

2. DEFINITIES

1. In deze aanbeveling verwijst de term milieu naar de natuurlijke fysieke omgeving en omvat lucht, water, bodem, flora, fauna en niet-hernieuwbare hulpbronnen zoals fossiele brandstoffen en mineralen.
2. Milieu-uitgaven kunnen de kosten omvatten van maatregelen die een onderneming neemt of die namens haar door anderen worden genomen om milieuschade die het gevolg is van de bedrijfsuitoefening, te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken. Deze kosten bestaan onder meer uit het verwerken en voorkomen van afval, de bescherming van de bodem en van het oppervlakte- en grondwater, de bescherming van de omgevingslucht en het klimaat, de vermindering van geluidsoverlast en de bescherming van de biodiversiteit en het landschap. Alleen identificeerbare aanvullende kosten die in de eerste plaats bedoeld zijn om milieuschade te voorkomen, te beperken of te herstellen moeten worden opgenomen. Uitgaven die een gunstige invloed op het milieu kunnen hebben maar die in de eerste plaats bedoeld zijn om aan andere behoeften te voldoen, zoals een grotere rentabiliteit, gezondheid en veiligheid op de werkplaats, een veilige toepassing van de door de onderneming vervaardigde producten of productie-efficiëntie, moeten buiten beschouwing worden gelaten. Wanneer het niet mogelijk is het bedrag aan aanvullende uitgaven te scheiden van de andere uitgaven waarvan zij deel uitmaken, kan een raming van dit bedrag worden gemaakt, mits het resulterende bedrag voldoet aan de voorwaarden dat het in de eerste plaats bedoeld is om milieuschade te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
3. Uitgaven die gedaan worden als gevolg van geldboeten of sancties wegens het niet tenuitvoerleggen van milieuwetgeving, alsmede aan derden uitgekeerde vergoeding vanwege schade of letsel veroorzaakt door milieuvervuiling in het verleden, zijn van deze definitie uitgesloten, zoals in punt 6, onder f), van hoofdstuk 4 van deze bijlage wordt besproken. Deze kosten houden weliswaar verband met de gevolgen van de activiteiten van de onderneming voor het milieu, maar zij kunnen milieuschade niet voorkomen, verminderen of herstellen.
4. Voorts heeft het Bureau voor de Statistiek van de Europese Unie (Eurostat) een reeks definities van uitgaven per milieusector vastgesteld die deel uitmaken van de uitvoeringsdocumenten van Verordening (EG, Euratom) nr. 58/97 van de Raad van 20 december 1996 inzake structurele bedrijfsstatistiek ⁽²⁾. Deze definities, die regelmatig worden bijgewerkt, vormen de basis voor statistische verslagleggingsvereisten inzake milieubeschermingsuitgaven in de Europese Unie. Ondernemingen wordt aangeraden om, wanneer zij gebruikmaken van de algemene definitie van punt 2 hierboven, deze gedetailleerde definities in aanmerking te nemen wanneer zij milieu-uitgaven vermelden overeenkomstig hoofdstuk 4 van deze bijlage, zodat zij hierbij voldoen aan de verantwoordings- en waarderingsvereisten van hoofdstuk 3.

⁽¹⁾ Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen (PB L 372 van 31.12.1986, blz. 1 tot en met 17); Richtlijn 91/674/EEG van de Raad van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen (PB L 374 van 31.12.1991, blz. 7 tot en met 31).

⁽²⁾ PB L 14 van 17.1.1997, blz. 1. Zie ook uitvoeringsdocument ENV/96/10c. De Europese classificatie van milieubeschermende maatregelen (CEPA) onderscheidt de volgende milieugebieden: afvalbeheer, bescherming van omgevingslucht en klimaat, afvalwaterbeheer, bescherming van bodem en grondwater, bescherming van de biodiversiteit en het landschap, en overige milieubeschermende maatregelen.

3. VERANTWOORDING EN WAARDERING

Verantwoording van milieuverplichtingen

1. Milieuverplichtingen moeten worden verantwoord wanneer het voldoen aan een huidige milieuverplichting die in het verleden is ontstaan naar alle waarschijnlijkheid zal leiden tot een uitgaande kasstroom die economische baten vertegenwoordigt, en waarvan een betrouwbare schatting kan worden gemaakt. De aard van deze verplichting moet duidelijk vaststaan en kan van tweeërlei aard zijn:
 - wettelijk of contractueel: de onderneming is wettelijk of contractueel verplicht om milieuschade te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken; of
 - feitelijk: een feitelijke verplichting vloeit voort uit de maatregelen van de onderneming zelf, wanneer zij zich ertoe heeft verbonden om milieuschade te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken, en zij niet van deze maatregelen kan afzien omdat zij, op basis van verklaringen over haar beleid, haar voorgenomen handelwijze of in het kader van de vaste bedrijfspraktijken, aan derden bekend heeft gemaakt dat zij de verantwoordelijkheid voor het voorkomen, beperken of ongedaan maken van milieuschade, op zich neemt.
2. De vroegere of huidige bedrijfspraktijk brengt slechts een feitelijke verplichting voor de onderneming met zich in zoverre de bedrijfsleiding niet van maatregelen kan afzien. Een dergelijke verplichting ontstaat slechts wanneer de onderneming de verantwoordelijkheid om milieuschade te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken op zich heeft genomen door middel van een bekendgemaakte, specifieke verklaring of door middel van een vaste bedrijfspraktijk.
3. Milieuschade die wellicht verband houdt met de activiteiten van de onderneming of die mogelijk door de onderneming is veroorzaakt maar ten aanzien waarvan geen wettelijke, contractuele of feitelijke verplichting bestaat om de schade te herstellen of de omvang ervan te beperken, komt niet in aanmerking om als milieuverplichting in de jaarrekeningen van de onderneming te worden opgevoerd overeenkomstig de punten 1 en 2 hierboven. Dit doet geen afbreuk aan de toepassing van de in punt 5 hieronder uiteengezette criteria voor voorwaardelijke milieuverplichtingen.
4. Een milieuverplichting moet worden verantwoord wanneer een betrouwbare schatting kan worden gemaakt van de kosten die uit de verplichting voortvloeien. Indien er op de balansdatum een verplichting bestaat waarvan de aard duidelijk vaststaat en die naar alle waarschijnlijkheid tot een uitgaande kasstroom zal leiden welke een economisch voordeel vertegenwoordigt maar waarvan het bedrag en de datum onzeker zijn, dan moet een voorziening worden opgenomen, mits een betrouwbare raming kan worden gemaakt van het bedrag van de verplichting. Deze behandeling strookt met artikel 20, lid 1 ⁽¹⁾, en artikel 31, lid 1, onder bb), van de vierde richtlijn. Onzekerheid ten aanzien van de datum of van het bedrag betreffen bijvoorbeeld zich ontwikkelende saneringstechnieken en de omvang en aard van de vereiste sanering. In de zeldzame gevallen waarin een betrouwbare schatting van de kosten niet mogelijk is, dient de verplichting niet te worden verantwoord. Zij dient dan als een voorwaardelijke verplichting te worden beschouwd, zoals vermeld in punt 26 hieronder.

Voorwaardelijke milieuverplichtingen

5. Een voorwaardelijke verplichting dient niet in de balans te worden opgevoerd. Indien er een mogelijkheid is, die minder dan waarschijnlijk is, dat de schade in de toekomst ongedaan moet worden gemaakt, maar deze verplichting nog moet worden bevestigd door een onzekere gebeurtenis, moet een voorwaardelijke verplichting worden vermeld in de toelichting bij de jaarrekeningen. Indien het zeer onwaarschijnlijk is dat de onderneming milieu-uitgaven zal moeten verrichten of indien deze uitgaven niet van materiële aard zijn, dan is de vermelding van een dergelijke voorwaardelijke verplichting niet noodzakelijk.

Saldering van verplichtingen en verwachte terugbetalingen

6. Wanneer de onderneming verwacht dat een gedeelte of alle uitgaven in verband met een milieuverplichting door een andere partij zullen worden terugbetaald, dient deze terugbetaling uitsluitend te worden verantwoord wanneer het vrijwel zeker is dat deze inderdaad zal plaatsvinden indien de onderneming de verplichting nakomt.
7. Een verwachte terugbetaling door een derde partij mag niet met de milieuverplichting worden gesaldeerd. Zij moet afzonderlijk als activum in de balans worden opgenomen, tegen een bedrag dat niet hoger is dan het bedrag van de desbetreffende voorziening. Zij mag alleen met de milieuverplichting worden gesaldeerd indien er een wettelijk recht bestaat voor een dergelijke saldering waarvan de onderneming gebruik wil maken. Wanneer saldering op basis van deze wetsbepaling is toegestaan, moet het volledige bedrag van de verplichting en de verwachte terugbetaling in de toelichting worden vermeld.
8. De verwachte opbrengst van de verkoop van onroerend goed mag niet met een milieuverplichting worden verrekend of in aanmerking worden genomen bij de waardering van een voorziening, zelfs indien een dergelijke verwachte vervreemding nauw verband houdt met de gebeurtenis waaruit de voorziening is ontstaan.
9. Gewoonlijk is de onderneming aansprakelijk voor de gehele milieuverplichting. Is dit niet het geval, dan dient alleen het aandeel van de onderneming als milieuverplichting te worden opgenomen.

⁽¹⁾ Wanneer lidstaten, overeenkomstig punt 20 van de interpretatieve mededeling van de Commissie van 1998 over bepaalde artikelen van de vierde en de zevende vennootschapsrichtlijn, de optie van artikel 20, lid 2, van de vierde richtlijn ten uitvoer hebben gelegd, is deze tevens van toepassing op milieulasten.

Verantwoording van milieu-uitgaven

10. Milieu-uitgaven moeten worden verantwoord als kosten in het boekjaar waarin zij zijn gemaakt, tenzij zij voldoen aan de in punt 12 hieronder uiteengezette voorwaarden om als activum te worden opgevoerd.
11. Milieu-uitgaven als gevolg van schade uit een vroegere periode komen niet in aanmerking om als correctie op voorgaande boekjaren te worden opgenomen doch moeten in het lopende boekjaar worden verwerkt, dat wil zeggen in de periode waarin zij worden verantwoord.

Activering van milieu-uitgaven

12. Milieu-uitgaven kunnen worden geactiveerd indien zij verricht zijn om toekomstige schade te voorkomen of te verminderen of om hulpbronnen te behouden, indien zij in de toekomst economisch voordeel brengen en voldoen aan de voorwaarden van artikel 15, lid 2, van de vierde richtlijn.
13. Milieu-uitgaven ter voorkoming of beperking van toekomstige schade of met het oog op het behoud van hulpbronnen komen uitsluitend in aanmerking voor verantwoording als activum indien zij, overeenkomstig artikel 15, lid 2 van de vierde richtlijn, bedoeld zijn om duurzaam voor de bedrijfsuitoefening te worden gebruikt en indien bovendien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de kosten houden verband met economische voordelen die de onderneming verwacht en die de levensduur, de capaciteit of de veiligheid of efficiëntie van andere activa van de onderneming verbeteren (bovenop het oorspronkelijk geraamde prestatieniveau); of
 - b) de kosten verminderen of voorkomen de milieuvervuiling die waarschijnlijk zal ontstaan als gevolg van toekomstige activiteiten van de onderneming.
14. Indien niet aan de in de punten 12 en 13 hierboven uiteengezette voorwaarden voor verantwoording als activum is voldaan, moeten milieu-uitgaven ten laste komen van de winst- en verliesrekening. Indien wel aan deze voorwaarden is voldaan dienen de milieu-uitgaven te worden gekapitaliseerd en afgelost op de winst- en verliesrekening over het lopende boekjaar en een passend aantal toekomstige boekjaren te worden afgeschreven, dat wil zeggen stelselmatig gedurende de verwachte gebruiksduur ervan.
15. Milieu-uitgaven dienen niet te worden gekapitaliseerd maar op de winst- en verliesrekening te worden geboekt indien zij niet tot toekomstige economische baten leiden. Deze situatie doet zich voor wanneer milieu-uitgaven verband houden met activiteiten in het verleden of in het heden en met het herstel van de situatie waarin het milieu zich vóór de verontreiniging bevond (bijvoorbeeld afvalverwerking, saneringskosten in verband met lopende exploitatie-activiteiten, herstel van in het verleden veroorzaakte schade, kosten voor milieuadministratie of milieuaudits).
16. Zaken als installaties en machines kunnen om milieuredenen worden aangeschaft zoals bijvoorbeeld technische installaties voor het bestrijden of voorkomen van vervuiling waarmee aan milieuwetgeving of -voorschriften wordt voldaan. Indien deze installaties voldoen aan de criteria voor verantwoording als activum overeenkomstig de punten 12 en 13 hierboven, dan moeten zij worden geactiveerd.
17. Er zijn gevallen waarin de milieu-uitgaven niet tot verwachte economische baten in de toekomst leiden, doch waarin het toekomstige voordeel voortvloeit uit een ander activum dat bij de activiteiten van de onderneming wordt gebruikt. Wanneer de milieu-uitgaven die als activum worden verantwoord betrekking hebben op een ander, reeds bestaand activum, dienen zij als integrerend deel van dat activum te worden behandeld, en niet afzonderlijk te worden geboekt.
18. Er kunnen rechten zijn of soortgelijke posten die verworven zijn in verband met de gevolgen van de activiteiten van de onderneming voor het milieu (bijvoorbeeld octrooien, licenties, milieuvergunningen en emissierechten). Indien deze rechten overeenkomstig de punten C I 2 a) van artikel 9 en C I 2 a) van artikel 10 van de vierde richtlijn onder bezwarende titel zijn verkregen en bovendien voldoen aan de in de punten 12 en 13 hierboven uiteengezette criteria voor opnemings onder de activa, moeten zij stelselmatig worden geactiveerd en afgeschreven gedurende de verwachte economische levensduur ervan. Zoniet, dan moeten zij worden geboekt op de winst- en verliesrekening.

Waardevermindering van activa

19. Milieuontwikkelingen of -factoren kunnen tot gevolg hebben dat bestaande vaste activa in waarde verminderen, bijvoorbeeld in het geval van vervuiling van het bedrijfsterrein. Er dient een waardecorrectie plaats te vinden indien de gebruikswaarde van het terrein onder de boekwaarde is gedaald. Deze situatie moet, in het kader van artikel 35, lid 1, onder c), bb), van de vierde richtlijn, als duurzaam worden beschouwd. Het bedrag van deze waardecorrectie moet op de winst- en verliesrekening worden geboekt. Overeenkomstig artikel 20, lid 3, van de vierde richtlijn kunnen voorzieningen voor verplichtingen en lasten zoals omschreven in punt 4 hierboven niet worden gebruikt voor waardecorrecties op activa.
20. Wanneer milieu-uitgaven overeenkomstig punt 17 hierboven worden geboekt als integrerend deel van een ander activum, dient het gecombineerde activum op elke balansdatum op zijn invorderbaarheid te worden getoetst en zonodig te worden afgeschreven tot het invorderbare bedrag.
21. Indien in de boekwaarde van een activum reeds rekening is gehouden met een verlies aan economische baten om milieuredenen, kunnen de daaropvolgende uitgaven om het niveau van de economische baten in de toekomst te herstellen, worden gekapitaliseerd, in die zin dat de hieruit resulterende boekwaarde lager is dan het terugverdienbare bedrag van het activum.

Waardering van milieuverplichtingen

22. Een milieuverplichting moet in de jaarrekening worden opgenomen wanneer er een betrouwbare schatting kan worden gemaakt van de uitgaven die hiermee gemoeid zijn.
23. Het bedrag van de verplichting dient de best mogelijke schatting te zijn van de uitgaven die noodzakelijk zijn om op balansdatum aan de bestaande verplichting te voldoen, op basis van de bestaande situatie en rekening houdende met toekomstige ontwikkelingen zowel in technische zin als op het gebied van de wetgeving, indien dergelijke ontwikkelingen zich naar alle waarschijnlijkheid zullen voordoen.
24. Het bedrag dient een schatting te zijn van het volledige bedrag van de verplichting, ongeacht de datum waarop de activiteit is gestaakt of de verplichting moet worden nagekomen. Een geleidelijke opbouw van het volledige bedrag van de verplichting over de periode van de activiteiten van de onderneming is krachtens artikel 20, lid 1, van de vierde richtlijn toegestaan.
25. Om het bedrag van een milieuverplichting te schatten zijn de volgende regels van toepassing: indien de waardering van de verplichting tot verschillende mogelijke resultaten leidt, overeenkomstig punt 23 hierboven, moet de best mogelijke schatting in aanmerking worden genomen. In de uiterst zeldzame gevallen waarin het niet mogelijk is om met voldoende betrouwbaarheid een best mogelijke schatting van de verplichting te maken, dient deze als een latente verplichting te worden beschouwd en dient het bestaan ervan in de toelichting bij de jaarrekeningen te worden gepubliceerd. Bovendien moet worden aangegeven waarom het niet mogelijk was een betrouwbare schatting te maken.
26. Verder dienen voor de berekening van het bedrag van een milieuverplichting de volgende elementen in aanmerking te worden genomen:
 - de marginale rechtstreekse kosten van de herstelinspanning; en
 - kosten van vergoedingen en uitkeringen aan werknemers die een aanzienlijke hoeveelheid tijd rechtstreeks aan de herstelinspanning zullen wijden;
 - en controlevereisten na het herstel; en
 - technologische vooruitgang, indien kan worden verwacht dat de overheidsautoriteit de technologie goedkeurt.

Voorzieningen voor de kosten van terreinherstel en ontmanteling

27. Uitgaven in verband met terreinherstel, verwijdering van opgehoopte nevenafvalproducten, sluiting of verwijdering van vaste activa, welke uitgaven de onderneming verplicht is te doen, dienen te worden opgenomen overeenkomstig de in de punten 1 tot en met 4 hierboven vastgestelde voorwaarden. Indien aan deze criteria is voldaan moet de verplichting om deze uitgaven in de toekomst te verrichten als milieuverplichting in aanmerking worden genomen.
28. Ingevolge punt 24 hierboven dient deze milieuverplichting voor terreinherstel, verwijdering of sluiting te worden verantwoord op de datum waarop de onderneming haar activiteiten aanvangt en derhalve de verplichting ontstaat. De opnemings van deze verplichting dient niet te worden uitgesteld tot de activiteit is voltooid of de fabriek is gesloten. Wanneer deze verplichting wordt verantwoord worden de geraamde uitgaven opgenomen als deel van de kosten van het desbetreffende activum dat moet worden ontmanteld en verwijderd. Deze gekapitaliseerde uitgaven worden vervolgens afgeschreven als deel van het af te schrijven bedrag van het desbetreffende activum. Wanneer gedurende de activiteiten meer schade wordt veroorzaakt ontstaat de verplichting voor de onderneming om deze schade te herstellen op het moment dat de schade zich voordoet.
29. Overeenkomstig jaarrekeningenstandaard nr. 37, punt 14, is in geval van kosten voor terreinherstel en ontmanteling na langdurige activiteiten de behandeling in de jaarrekening zoals in punt 28 hierboven is uiteengezet, de beste methode. Deze behandeling is hoe dan ook toegestaan op basis van artikel 20, lid 1, van de vierde richtlijn, naast de andere optie, een geleidelijke opbouw van een voorziening voor dergelijke kosten. De onderneming kan buitenbedrijfsstellingskosten over een lange termijn verantwoorden in de periode waarin de activiteiten hebben plaatsgevonden. Een gedeelte van de kosten wordt in elke verslagleggingsperiode als uitgave geboekt, waarbij het resulterende saldo als afzonderlijke verplichting wordt opgevoerd.

Discontering van milieuverplichtingen op lange termijn

30. Milieuverplichtingen die niet in de naaste toekomst worden nagekomen mogen tegen de actuele waarde worden berekend (d.w.z. gediscoteerd), zonder dat dit evenwel verplicht is ⁽¹⁾, indien de verplichting en het bedrag en het tijdschema van de betalingen vaststaan of op betrouwbare wijze kunnen worden vastgesteld. Waardering tegen de lopende kosten (d.w.z. de niet-gediscoteerde geraamde kosten) is eveneens toegestaan. Wanneer de invloed van de tijdswaarde van geld echter aanzienlijk is, vormt de waardering van milieuverplichtingen tegen actuele waarde een passender behandeling.
31. De gekozen methode moet in de toelichting worden vermeld. De verwachte kosten moeten gebaseerd zijn op een speciaal voor de sanering van het terrein opgesteld plan. Het bedrag en het tijdschema van de betalingen moeten gebaseerd zijn op objectieve en verifieerbare informatie.
32. De niet-gediscoteerde geraamde kasstromen moeten geraamde bedragen zijn die naar verwachting op de verrekeningsdata zullen worden betaald (met inbegrip van inflatieramingen) en dienen te worden geschat met gebruikmaking van expliciete hypothesen op grond van het saneringsplan, zodat een deskundige de raming kan verifiëren en de geraamde kasstroom kan onderschrijven.

⁽¹⁾ Internationale standaard voor jaarrekeningen nr. 37, punt 45 vereist discontering wanneer de invloed van de tijdswaarde van geld aanzienlijk is.

33. Wanneer een onderneming discontering toepast bij de waardering van haar milieuverplichtingen, dient zij dit op consequente wijze te doen. Elk activum dat betrekking heeft op de inning van het geheel of een gedeelte van een verplichting die is gediscoteerd, moet eveneens worden gediscoteerd. Bovendien moet, indien verplichtingen worden gediscoteerd, het terugverdienbare bedrag van het activum eveneens worden berekend op basis van gediscoteerde kasstromen.
34. Waardering tegen actuele waarde maakt de vaststelling van een discontopercentage en informatie over de factoren die van invloed kunnen zijn op het tijdschema en het bedrag van de geraamde kasstromen noodzakelijk. Bovendien moet het bedrag van de verplichting elk jaar worden herzien en aangepast bij iedere wijziging in de hypothesen.

4. VERMELDING

1. Milieuaangelegenheden moeten worden vermeld indien zij van wezenlijk belang zijn voor de financiële resultaten of de financiële positie van de verslagleggende entiteit. Deze informatie moet, naar gelang van de post, in het jaarverslag en het geconsolideerde jaarverslag of in de toelichting bij de jaarrekening en bij de geconsolideerde jaarrekening worden opgenomen. De punten 2, 5 en 6 hieronder betreffen de vermelding van posten in het jaarverslag en het geconsolideerde jaarverslag of in de toelichting. In de punten 3 en 4 komt de presentatie van posten in de balans aan de orde.

Vermelding in het jaarverslag en in het geconsolideerde jaarverslag

2. Op basis van de bepalingen van artikel 46, leden 1 en 2, van de vierde richtlijn en artikel 36, leden 1 en 2, van de zevende richtlijn inzake de inhoud van het jaarverslag en van het geconsolideerde jaarverslag van ondernemingen dient, wanneer milieuaangelegenheden van belang zijn voor de financiële resultaten en de financiële positie van de onderneming of haar ontwikkeling, het jaarverslag een beschrijving te bevatten van de verschillende aangelegenheden en de maatregelen van de ondernemingen terzake; deze informatie moet een getrouw beeld geven van de ontwikkeling van de activiteiten en de positie van de onderneming voorzover milieuaangelegenheden hierop rechtstreeks van invloed kunnen zijn. Hiertoe wordt aanbevolen de volgende informatie te verstrekken:
 - a) het beleid en de programma's die door de onderneming zijn vastgesteld op het gebied van milieubescherming, met name met het oog op de voorkoming van verontreiniging. Het is belangrijk dat gebruikers van het jaarverslag in staat zijn na te gaan in hoeverre milieubescherming een integrerend deel vormt van het beleid en de activiteiten van de onderneming. Indien van toepassing kan dit tevens de vermelding van het invoeren van een milieubeschermingssysteem omvatten alsmede de verplichte tenuitvoerlegging van bepaalde daarmee samenhangende normen of certificaties;
 - b) de verbeteringen die sinds de invoering van het beleid op belangrijke gebieden van milieubescherming tot stand zijn gebracht. Deze informatie is bijzonder zinvol indien zij, op een objectieve en doorzichtige wijze, een overzicht geeft van de prestaties van de onderneming met betrekking tot een bepaalde gekwantificeerde doelstelling (bijvoorbeeld de emissies in de afgelopen vijf jaar) en de redenen waarom belangrijke verschillen zijn opgetreden;
 - c) de mate waarin milieubeschermingsmaatregelen, op basis van bestaande wetgeving of als gevolg van toekomstige wijzigingen in wettelijke voorschriften die reeds voor een groot deel zijn vastgesteld, ten uitvoer zijn of worden gelegd;
 - d) indien passend en van belang voor de aard en omvang van de activiteiten van de onderneming en de typen milieuaangelegenheden die voor de onderneming van belang zijn, informatie over de milieuprestaties van de onderneming, zoals energiegebruik, materiaalgebruik, watergebruik, emissies, afvalverwijdering.

Het zou nuttig zijn indien deze informatie aan de hand van kwantitatieve milieu-efficiëntie-indicatoren zou worden verstrekt en, waar dit relevant is, nader gerangschikt per bedrijfssegment. Het is bijzonder belangrijk dat kwantitatieve gegevens worden verstrekt, in absolute termen, voor emissies en energie-, water- en materiaalverbruik ⁽¹⁾ gedurende de verslagperiode, naast comparatieve gegevens inzake de voorafgaande verslagperiode. Deze cijfers dienen bij voorkeur te worden uitgedrukt in fysieke eenheden en niet in monetaire termen; bovendien zouden, voor een beter begrip van hun relatieve betekenis en ontwikkeling, cijfers in monetaire termen in verband moeten worden gebracht met posten op de balans of op de winst- en verliesrekening.

- e) indien de onderneming een afzonderlijk milieuverslag uitbrengt dat meer gedetailleerde of aanvullende kwantitatieve of kwalitatieve milieu-informatie bevat, een verwijzing naar dit verslag. Indien het milieuverslag de in d) genoemde informatie bevat, zou eveneens een beknopte beschrijving van de milieuaangelegenheid en een aanduiding dat nadere informatie terzake in het milieuverslag kan worden gevonden, kunnen worden opgenomen. Informatie die in een afzonderlijk milieuverslag wordt verstrekt moet overeenstemmen met eventuele desbetreffende informatie in het jaarverslag en de jaarrekeningen van de onderneming. Indien het milieuverslag aan een externe verificatieprocedure is onderworpen, dient dit in het jaarverslag te worden vermeld. Het is belangrijk dat aan gebruikers van een jaarverslag wordt meegedeeld of het milieuverslag al dan niet objectieve, extern te verifiëren gegevens bevat.

⁽¹⁾ De Europese Commissie is één van de deelnemers aan het project „Eco-efficiency indicators and reporting” dat wordt ontwikkeld door de World Business Council of Sustainable Development. Dit project beoogt de ontwikkeling van gestandaardiseerde milieu-efficiëntie-indicatoren, waarvan de zogenaamde „kernindicatoren” voor alle ondernemingen van belang zijn.

Het doel en de reikwijdte van de verslagleggende eenheid dienen bij voorkeur in het jaarverslag en in het afzonderlijke milieuverslag overeen te stemmen. Is dit niet het geval, dan moeten zij duidelijk in het milieuverslag worden vastgesteld zodat kan worden nagegaan in hoeverre de eenheid overeenkomt met de verslagleggende eenheid van het jaarverslag. Bovendien dienen de verslagdatum en -periode van het afzonderlijke milieuverslag bij voorkeur dezelfde te zijn als die van het jaarverslag.

Vermelding in de balans

3. De betrokken voorzieningen moeten in de balans worden opgenomen onder de post „Overige voorzieningen”. Overeenkomstig artikel 4 van de vierde richtlijn is een splitsing van de posten die volgens de artikelen 9, 10 en 23 tot en met 26 moeten worden opgenomen in de balans en de winst- en verliesrekening, toegestaan, mits hierbij de indeling van de schema's in acht wordt genomen. De lidstaten kunnen een dergelijke splitsing voorschrijven.
4. Indien zij omvangrijk zijn is het passender om milieuverplichtingen afzonderlijk in de balans op te nemen. Anders dienen zij, indien zij van enige betekenis zijn, afzonderlijk in de toelichting te worden gespecificeerd overeenkomstig artikel 42 van de vierde richtlijn en artikel 29, lid 1, van de zevende richtlijn.

Vermelding in de toelichting bij de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening

5. Conform de bepalingen van de vierde en zevende richtlijn dient de volgende informatie in de toelichting te worden verstrekt:
 - a) beschrijving van de waarderingsmethoden en van de methoden ter berekening van de waardecorrecties die voor milieuaangelegenheden zijn toegepast in het kader van de vermelding van gegevens die bij artikel 43, lid 1, onder 1), van de vierde richtlijn en artikel 34, lid 1, van de zevende richtlijn is voorgeschreven;
 - b) buitengewone milieulasten, geboekt op de winst- en verliesrekening, overeenkomstig artikel 29 van de vierde richtlijn en artikel 17 van de zevende richtlijn;
 - c) vermelding en details van de post „Overige voorzieningen”, indien niet in de balans opgenomen, overeenkomstig punt 4 hierboven;
 - d) voorwaardelijke milieuverplichtingen, overeenkomstig artikel 43, lid 1, onder 7), van de vierde richtlijn en artikel 34, lid 7, van de zevende richtlijn, met voldoende uitvoerige omschrijving zodat de aard van deze mogelijke verplichtingen kan worden beoordeeld. Indien het als gevolg van aanzienlijke waarderingsonzekerheden, onmogelijk is om het bedrag van een milieuverplichting te schatten, dient deze omstandigheid alsmede de daaraan ten grondslag liggende redenen te worden vermeld evenals, zo mogelijk, de verschillende mogelijke resultaten.
6. Afgezien van de eisen van de vierde richtlijn en de zevende richtlijn dient de volgende informatie in de toelichting te worden opgenomen:
 - a) voor elke materiële milieuverplichting, een beschrijving van de aard ervan en een vermelding van het tijdschema en de voorwaarden van nakoming. Er dient een verklaring te worden gegeven inzake de schade en inzake de wetgeving of de voorschriften op grond waarvan de schade ongedaan moet worden gemaakt, alsmede inzake de herstel- of preventieve maatregelen die worden genomen of voorgesteld. Indien het bedrag van de kosten wordt geraamd op basis van een reeks bedragen, dient te worden beschreven hoe deze raming tot stand is gekomen, waarbij tevens wordt vermeld of er wijzigingen in de wetgeving of in de bestaande technologie worden verwacht die in de aangegeven bedragen tot uiting komen;
 - b) wanneer de methode van actuele waarde is gebruikt en het effect van discontering groot is, dienen het niet-gedisconteerde bedrag van de verplichting alsmede het toegepaste discontopercentage te worden bekendgemaakt;
 - c) het waarderingsbeleid van de onderneming in geval van kosten voor terreinherstel op lange termijn en kosten voor buitenbedrijfstelling en ontmanteling. Wanneer de geleidelijke opbouw van een voorziening wordt gebruikt overeenkomstig punt 29 van hoofdstuk 3, het bedrag van de volledige voorziening dat nodig is om alle dergelijke kosten op lange termijn te dekken. Ook moeten de bepalingen onder d) en e) hieronder met betrekking tot de vermelding van milieu-uitgaven die op de winst- en verliesrekening zijn geboekt en geactiveerde milieu-uitgaven in aanmerking worden genomen;
 - d) het bedrag van de milieu-uitgaven dat op de winst- en verliesrekening is geboekt en de grondslag op basis waarvan dergelijke bedragen worden berekend. Tevens dient een gedetailleerde splitsing van de posten die de onderneming als milieu-uitgaven heeft aangemerkt, te worden gemaakt op een wijze die overeenkomt met de aard en omvang van de bedrijfsactiviteiten van de onderneming en de typen milieuaangelegenheden die voor de onderneming van belang zijn. Voorzover dit mogelijk en relevant is, dient een onderverdeling te worden gemaakt van de uitgaven per milieusector zoals omschreven in punt 4 van hoofdstuk 2;
 - e) voorzover hiervan een betrouwbare schatting kan worden gemaakt, het bedrag van milieu-uitgaven dat gedurende de verslagperiode is geactiveerd. Ook dient in voorkomend geval te worden vermeld welk gedeelte van het betrokken bedrag betrekking heeft op uitgaven voor het verwijderen van verontreiniging na het veroorzaken hiervan, en welk deel de aanvullende uitgaven vertegenwoordigt voor de aanpassing van de installatie of het productieproces teneinde minder verontreiniging te veroorzaken (d.w.z. het deel dat betrekking heeft op technieken of praktijken ter voorkoming van verontreiniging). In zoverre dit mogelijk en relevant is, dient een onderverdeling te worden gemaakt van geactiveerde uitgaven per milieusector zoals beschreven in punt 4 van hoofdstuk 2;

- f) indien van enige betekenis, dienen kosten als gevolg van boeten en straffen voor niet-tenuitvoerlegging van milieuvoorschriften en aan derden betaalde vergoedingen, bijvoorbeeld als gevolg van schade of letsel veroorzaakt door milieuverontreiniging in het verleden, afzonderlijk te worden vermeld, indien deze niet reeds afzonderlijk zijn opgenomen als buitengewone posten. Hoewel deze kosten betrekking hebben op de gevolgen van de activiteiten van de onderneming voor het milieu, dienen zij niet voor het voorkomen, verminderen of ongedaan maken van schade aan het milieu, zodat gescheiden vermelding passend is;
 - g) stimuleringsmaatregelen van de overheid in verband met milieubescherming die de onderneming heeft ontvangen of waarop zij recht heeft. De voorwaarden van elk van de betrokken maatregelen, of indien deze gelijk zijn, een samenvatting van de voorwaarden. De toegepaste boekhoudkundige behandeling dient ook te worden aangegeven.
-

RECTIFICATIES

Rectificatie van bijlage 3 van afdeling II in het derde deel van bijlage I van Verordening (EG) nr. 2204/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 278 van 28 oktober 1999)

Vanaf bladzijde 841 van bijlage 3 „LIJST VAN DOOR DE WERELDGEZONDHEIDSORGANISATIE VASTGESTELDE INN-NAMEN (INTERNATIONAL NON-PROPRIETARY NAMES) VOOR FARMACEUTISCHE STOFFEN WAAROP GEEN RECHTEN VAN TOEPASSING ZIJN”:

Voeg de volgende tekst in:

1	2	3
2844 40 30	8016-07-7	ethiodizedolie (131 I)
2909 49 90	3671-05-4	fenocinol
2914 40 90	3570-10-3	benorteron
2914 50 00	7114-11-6	naftionon
2918 19 99	5977-10-6	fencibutirol
2918 90 90	2181-04-6	kaliumcanrenoaat
2921 30 99	3570-07-8	dimecamine
	3595-11-7	propylhexedrine
2922 19 90	3563-01-7	aprofeen
	7433-10-5	butidrine
	5668-06-4	meclozamine
	6535-03-1	stevaladil
2922 50 00	5714-08-9	detrothyronine
	3625-06-7	mebeverine
2923 90 00	3006-10-8	mecetroniumetilsulfaat
	4304-01-2	truxicuriu iodide
2924 29 90	2521-01-9	encypraat
	4665-04-7	fenacetinol
	4776-06-1	flusalan
	3115-05-7	jobenzaminezuur
	5579-05-5	paxamaat
	5579-06-6	pentalamide
	5579-08-8	propyl docetrisoaat
2925 19 80	6319-06-8	noreximide
2928 00 90	7654-03-7	benmoxin
2930 90 70	1953-02-2	tiopronin
2931 00 95	5959-10-4	stibosamine
2932 19 00	6236-05-1	nifuroxim
2932 99 80	1972-08-3	dronabinol
	4730-07-8	pentamoxan
2933 29 90	4342-03-4	dacarbazine
	6043-01-2	domazoline
2933 39 95	3737-09-5	disopyramide
	6556-11-2	inositol nicotinaat
	4394-04-1	metanixin

1	2	3
	5868-05-3	niceritrol
	4394-05-2	nixylinezuur
	4960-10-5	perastine
	3565-03-5	pimetine
	2531-04-6	piperylon
	6184-06-1	sorbinicaat
2933 40 10	5486-03-3	buchinolaat
2933 40 90	7270-12-4	clochinaat
	3176-03-2	drotebanol
	2154-02-1	metofoline
	7175-09-9	tilbrochinol
2933 59 70	1977-11-3	perlapine
2933 90 50	6196-08-3	elanzepine
	3426-08-2	prozapine
2933 90 60	2898-12-6	medazepam
2933 90 95	3896-11-5	bumetrizool
	6804-07-5	carbadox
	3734-12-1	hexopyrroniumbromide
	4350-09-8	oxitriptan
2934 90 96	3876-10-6	clominorex
	3094-09-5	doxifluridine
	5053-06-5	fenspiride
	5666-11-5	levomoramide
	1977-10-2	loxapine
	4969-02-2	metixeen
	5036-03-3	nifurdazil
	6363-02-6	nitramisool
	3605-01-4	piribedil
	5696-09-3	proxazool
	7035-04-3	pyridaron
	5036-02-2	tetramisool
2935 00 90	2127-01-7	clorexolon
	3436-11-1	delfantrine
	3567-08-6	glysobuzool
	2315-08-4	salazosulfadimidine
	4267-05-4	teclothiazide
2937 22 00	5534-05-4	betamethasonacibutaat
	2607-06-9	diflucortolon
	3385-03-3	flunisolide
2937 99 00	9007-12-9	calcitonine
	2454-11-7	formebolon
	6893-02-3	liothyronine
	3625-07-8	mebolazine
	7483-09-2	mesabolon
	3704-09-4	miboleron
2938 90 10	7242-04-8	pengitoxin
2939 50 00	3736-08-1	fenetylline
	6493-05-6	pentoxifylline
2939 69 00	5793-04-4	propisergide
2939 90 90	5868-06-4	fentoniumbromide

1	2	3
2941 10 90	3736-12-7	levopropicillin
2941 90 00	3577-01-3	cefaloglycin
	4434-05-3	cumamycin
	6990-06-3	fusidinezuur
	2751-09-9	troleandomycine
	9014-02-2	zinostatin
3002 10	9008-11-1	interferon beta
	9008-11-1	interferon gamma
3003 90 90	8026-10-6	natriumchloridverbindingoplossing
	8031-09-2	natriummorrhuaat
3004 31	9004-10-8	neutralinsulininjection
3402 13 00	9003-11-6	poloxaleen
	9003-11-6	poloxamer
3507 90 90	9001-09-6	chymopapaine
	9004-07-3	chymotrypsine
	9004-09-5	fibrinolysin (menselijk)
	9001-01-8	kallidinogenase
	9016-01-7	orgotein
	9074-07-1	promelase
	9002-01-1	streptokinase
	9031-11-2	tilactase
	9002-04-4	trombine, van runderen
3913 90 80	9041-08-1	ardeparinnatrium
	9041-08-1	dalteparinnatrium
	9041-08-1	enoxaparinnatrium

Vanaf bladzijde 841 van bijlage 3 „LIJST VAN DOOR DE WERELDGEZONDHEIDSORGANISATIE VASTGESTELDE INN-NAMEN (INTERNATIONAL NON-PROPRIETARY NAMES) VOOR FARMACEUTISCHE STOFFEN WAAROP GEEN RECHTEN VAN TOEPASSING ZIJN”:

Vervang het „Cas-Rn”-nummer van kolom 2 door het „Cas-Rn”-nummer van kolom 3 voor de producten genoemd in kolom 4 van de GN-codes zoals vermeld in kolom 1:

GN-code	CAS-RN	CAS-RN	Omschrijving
1	2	3	4
2914 29 00	01/11/26	2226-11-1	Bornelon
2915 90 80	08/02/08	7008-02-8	Iodeteryl
2918 90 90	04/08/60	2260-08-4	Acetiromaat
2921 29 00	05/04/11	9011-04-5	Hexadimethrinebromide
2922 11 00	09/11/72	2272-11-9	Monoethanolamineoleate
3002 10	01/11/08	9008-11-1	Interferon alfa
3909 10 00	06/05/11	9011-05-6	Polynoxylin
3912 31 00	07/11/00	9000-11-7	Croscarmellose

Rectificatie van bijlage 3 van afdeling II in het derde deel van bijlage I van Verordening (EG) nr. 2388/2000 van de Commissie van 13 oktober 2000 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 264 van 18 oktober 2000)

Vanaf bladzijde 753 van bijlage 3 „LIJST VAN DOOR DE WERELDGEZONDHEIDSORGANISATIE VASTGESTELDE INN-NAMEN (INTERNATIONAL NON-PROPRIETARY NAMES) VOOR FARMACEUTISCHE STOFFEN WAAROP GEEN RECHTEN VAN TOEPASSING ZIJN”:

Voeg de volgende tekst in:

1	2	3
2844 40 30	8016-07-7	ethiodizedolie (131 I)
2909 49 90	3671-05-4	fenocinol
2914 40 90	3570-10-3	benorteron
2914 50 00	7114-11-6	naftionon
2918 19 99	5977-10-6	fencibutirol
2918 90 90	2181-04-6	kaliumcanrenoat
2921 30 99	3570-07-8	dimecamine
	3595-11-7	propylhexedrine
2922 19 90	3563-01-7	aprofeen
	7433-10-5	butidrine
	5668-06-4	mecloxamine
	6535-03-1	stevaladil
2922 50 00	5714-08-9	detrothyronine
	3625-06-7	mebeverine
2923 90 00	3006-10-8	mecetroniumetilsulfaat
	4304-01-2	truxicuriuimiodide
2924 29 90	2521-01-9	encypraat
	4665-04-7	fenacetinol
	4776-06-1	flusalan
	3115-05-7	jobenzaminezuur
	5579-05-5	paxamaat
	5579-06-6	pentalamide
	5579-08-8	propyl docetrisoat
2925 19 80	6319-06-8	noreximide
2928 00 90	7654-03-7	benmoxin
2930 90 70	1953-02-2	tiopronin
2931 00 95	5959-10-4	stibosamine
2932 19 00	6236-05-1	nifuroxim
2932 99 80	1972-08-3	dronabinol
	4730-07-8	pentamoxan
2933 29 90	4342-03-4	dacarbazine
	6043-01-2	domazoline
2933 39 95	3737-09-5	disopyramide
	6556-11-2	inositolnicotinaat
	4394-04-1	metanixin

1	2	3
	5868-05-3	niceritrol
	4394-05-2	nixylinezuur
	4960-10-5	perastine
	3565-03-5	pimetine
	2531-04-6	piperylon
	6184-06-1	sorbinicaat
2933 40 10	5486-03-3	buchinolaat
2933 40 90	7270-12-4	clochinaat
	3176-03-2	drotebanol
	2154-02-1	metofoline
	7175-09-9	tilbrochinol
2933 59 70	1977-11-3	perlapine
2933 90 50	6196-08-3	elanzepine
	3426-08-2	prozapine
2933 90 60	2898-12-6	medazepam
2933 90 95	3896-11-5	bumetrizool
	6804-07-5	carbadox
	3734-12-1	hexopyrroniumbromide
	4350-09-8	oxitriptan
2934 90 96	3876-10-6	clominorex
	3094-09-5	doxifluridine
	5053-06-5	fenspiride
	5666-11-5	levomoramide
	1977-10-2	loxapine
	4969-02-2	metixeen
	5036-03-3	nifurdazil
	6363-02-6	nitramisool
	3605-01-4	piribedil
	5696-09-3	proxazool
	7035-04-3	pyridaron
	5036-02-2	tetramisool
2935 00 90	2127-01-7	clorexolon
	3436-11-1	delfantrine
	3567-08-6	glysobuzool
	2315-08-4	salazosulfadimidine
	4267-05-4	teclothiazide
2937 22 00	5534-05-4	betamethasonacibutaat
	2607-06-9	diflucortolon
	3385-03-3	flunisolide
2937 99 00	9007-12-9	calcitonine
	2454-11-7	formebolon
	6893-02-3	liothyronine
	3625-07-8	mebolazine
	7483-09-2	mesabolon
	3704-09-4	miboleron
2938 90 10	7242-04-8	pengitoxin
2939 50 00	3736-08-1	fenetylline
	6493-05-6	pentoxifylline
2939 69 00	5793-04-4	propisergide
2939 90 90	5868-06-4	fentoniumbromide

1	2	3
2941 10 90	3736-12-7	levopropicillin
2941 90 00	3577-01-3	cefaloglycin
	4434-05-3	cumamycin
	6990-06-3	fusidinezuur
	2751-09-9	troleandomycine
	9014-02-2	zinostatin
3002 10	9008-11-1	interferon beta
	9008-11-1	interferon gamma
3003 90 90	8026-10-6	natriumchloridverbindingoplossing
	8031-09-2	natriummorrhuaat
3004 31	9004-10-8	neutralinsulininjection
3402 13 00	9003-11-6	poloxaleen
	9003-11-6	poloxamer
3507 90 90	9001-09-6	chymopapaine
	9004-07-3	chymotrypsine
	9004-09-5	fibrinolysin (menselijk)
	9001-01-8	kallidinogenase
	9016-01-7	orgotein
	9074-07-1	promelase
	9002-01-1	streptokinase
	9031-11-2	tilactase
	9002-04-4	trombine, van runderen
3913 90 80	9041-08-1	ardeparinnatrium
	9041-08-1	dalteparinnatrium
	9041-08-1	enoxaparinnatrium

Vanaf bladzijde 753 van bijlage 3 „LIJST VAN DOOR DE WERELDGEZONDHEIDSORGANISATIE VASTGESTELDE INN-NAMEN (INTERNATIONAL NON-PROPRIETARY NAMES) VOOR FARMACEUTISCHE STOFFEN WAAROP GEEN RECHTEN VAN TOEPASSING ZIJN”:

Vervang het „Cas-Rn”-nummer van kolom 2 door het „Cas-Rn”-nummer van kolom 3 voor de producten genoemd in kolom 4 van de GN-codes zoals vermeld in kolom 1:

GN-code	CAS-RN	CAS-RN	Omschrijving
1	2	3	4
2914 29 00	01/11/26	2226-11-1	Bornelon
2915 90 80	08/02/08	7008-02-8	Iodetrl
2918 90 90	04/08/60	2260-08-4	Acetiroma
2921 29 00	05/04/11	9011-04-5	Hexadimethrinebromide
2922 11 00	09/11/72	2272-11-9	Monoethanolamineoleate
3002 10	01/11/08	9008-11-1	Interferon alfa
3909 10 00	06/05/11	9011-05-6	Polynoxylin
3912 31 00	07/11/00	9000-11-7	Croscarmellose